

Định Mệnh Em Phải Yêu Anh!

Contents

Định Mệnh Em Phải Yêu Anh!	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	7
3. Chương 3	15
4. Chương 4	22
5. Chương 5	28
6. Chương 6	36
7. Chương 7 End	49

Định Mệnh Em Phải Yêu Anh!

Giới thiệu

Nguồn : Zing Forum

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dinh-menh-em-phai-yeu-anh>

1. Chương 1

_ Tại sao con phải học chung trường với nó chứ?

_ Nhi, tại sao con hét lên vậy? Học chung trường với Nguyệt có gì đâu mà phản đối

_ Nhưng.....

_ Bộ mày tưởng tao thích học chung trường với mày chắc, mún ứa gan, vô thì làm ơn giả vờ đừng wen tao

_ Mày.....

_ Nguyệt, Nhi là chị họ con đó

__ Dạ! Con bik ờy. Mà mẹ chuyển con zô trường nào vậy?

__ Uhm...Trường con thi vào cũng tốt nhưng trường này mới thật sự tốt, đó là trường do mẹ và mợ và 1 số đối tác quan trọng góp tiền vào, mọi người gọi nó là Học viện AD, vô trong thầy HT sẽ phổ biến mọi việc

__ Dạ, tụi con đi

TẠI HỌC VIỆN AD:

__ Chào mừng các em đến học viện này, thầy sẽ giới thiệu sơ wa trường nhé, chỉ ai thực sự giỏi, thực sự là thiên tài trong một lĩnh vực nào đó mới vào đây vì vậy các em hãy tự hào vì mình đã dc vào đây. Học viện gồm 3 khu học, 1 nhà ăn rất rộng và hội trường, sân với sức chứa cả ngàn hs. 3 khu học gồm:

Khu A: Dành cho những hs giàu có và học thật đỉnh

Khu B: Dành cho những hs khá giàu và dĩ nhiên là phải học giỏi

Khu C: Dành cho những hs ko giàu nhưng có chí học tốt

.....Sau đây, thầy giới thiệu cho các em 2 thành viên cao nhất trong hội hs nhé, hội trưởng là Phong và hội phó là Minh, cả 2 em này đều học lớp 11, mời các em

__ WA, ĐẸP TRAI WA'

__ i LOVE YOU

.....

Ai ai cũng hét lên trừ một vài nhận vật nữ của chúng ta, 2 hoàng tử bước ra với nụ cười mà ai cũng ngỡ nụ cười đó dành riêng ình, khỏi phải nói, cô nàng Nhi thì hét toáng lên còn Nguyệt thì vẫn bình thản đứng xem sách. Xong lời chào, 2 anh chàng kết thúc:

__ Chúc các bạn lên lớp vui vẻ và tìm dc nhiều điều hay ở ngôi trường này, bảng thông báo khối lớp mình đã dán trên bảng thông báo rồi, chúc các bạn may mắn

__ Anh Phong, anh có girl friend chưa?[Một giọng nói vọng lên]

__ Uhm...thui...anh trả lời lun ha, thực ra là chưa, anh đang tìm nà, ai làm ứng cử viên đi

__ Em...em cho

__ Em..em

.....[và vô số tiếng kêu em em để Phong chú ý]

__ Anh Minh, còn anh thì sao?

__ Anh cũng chưa, có ai rước hok?

__ Có, em...em....

.....[Tiếng kêu tương tự như trên]

__ Thui, để bàn sau nha, giờ mấy em lên lớp đi, bye

TẠI SÂN TRƯỜNG:

__ Mày học lớp mấy? Hy vọng tao hok chung lớp với mày àh

_Tưởng tao thèm chắc, 10A1

_Yeah, tao 10A2, ủa, Linh, tao bik mày sẽ học ở đây mà

“Rồi, cặp đôi khó chịu sáp lại rồi”-Nguyệt thầm nghĩ nhưng hok nói gì thêm mà lẳng lặng lên lớp. Vừa bước vào, nó đã thu hút mọi ánh mắt của đám con trai, bỗng:

_Yến...yến.....

_Ủa, sao mày ở đây?

_Bà già tao bắt, còn mày?

_Me too, mày học lớp này hả?

_Uh, mày cũng vậy hả?

_Uhm

Vậy là tụi nó vào lớp, ánh mắt của đám con trai những tưởng dừng lại ở Nguyệt nhưng tất cả lại say nắng Yến. Nguyệt hok lấy gì làm bất ngờ vì nó công nhận Yến rất đẹp, một nét đẹp lạnh lùng nhưng sắc sảo, đôi mắt của Yến lun có gì đó thoáng bìn còn vì gì thì Nguyệt hiểu rất rõ

Vừa tìm đc chỗ thì ông thầy cũng vừa vào, bản tính thích làm theo ý mình nên Yến vẫn ngồi đó chứ hok đứng lên chào, đã vậy còn gác 2 chân lên bàn. Ông thầy cũng đã đc cảnh báo hok đc đụng đến Yến nên cũng bỏ wa

_Các em, từ giờ, thầy sẽ chủ nhiệm lớp này, mong các em giúp đỡ

_Thầy, bài KT đánh giá nè, thầy HT bảo cho làm liền, tụi em ở lại chờ lấy bài để đem xuống ấy thầy cô và tụi em chăm cho lẹ để còn thông báo kết quả cho xóm tụi

Phong và Minh bước vào làm cả lớp náo loạn, đề đã đc ghi nhưng ko đưa con gái nào cầm bút vì mãi ngắm các chàng, Minh mới nói:

_Con trai thì hok nói làm gì nhưng nếu girl nào làm bài điểm cao nhất thì tụi anh sẽ rủ 2 cô gái đó đi chơi, chịu hem?

Tất cả girl gào lên thích thú nhưng đều vò đầu bứt tai vì quá khó, Phong và Minh quan sát khắp lớp, ánh mắt của họ dừng lại chỗ Yến và Nguyệt. Phong thì nhìn Yến, Minh thì ngắm Nguyệt vì cả 2 đều bị cuốn hút bởi cái vẻ đẹp trái chiều đó. Phong để ý vẻ đẹp cá tính, lạnh lùng của Yến còn Minh thì lại thích cái vẻ tình nghịch, năng động của Nguyệt nhưng cả 2 cô gái ko hề cầm bút, Nguyệt thì ngồi quay quay cây bút còn Yến thì nhìn ra cửa sổ mãi Đến khi Phong bảo:

_Còn 5 phút nữa

Họ bắt đầu cầm bút mà từ tốn viết ko hề có vẻ gì vội vàng, khi nộp bài, Minh nói:

_Tụi em chăm ở đây lun nha thầy

_Vậy thì tốt wa, có điểm liền lun, coi bộ lớp hên thiệt

Sau khi chấm xong 30 bài, Phong nói:

_Có 2 bạn làm đúng toàn bộ và rất ngắn gọn đó là: Yến và Nguyệt

Cả lớp “Ồ” một tiếng rồi ngó tìm quanh quất xem ai mà pro thế, Minh mới nói:

_Cho anh hỏi ai tên Yến, Nguyệt vậy?

_Là bọn này đc hok?

Yến lên tiếng phá tan bầu không khí ồn ào, Phong và Minh hok ngờ 2 cô bạn này lại là 2 người giỏi nhất trong lớp, họ cứ tưởng phải là cô mọt sách nào chứ, Phong nói:

_Lúc này bọn này đã hứa.....

_Khỏi, cảm ơn, bọn này hok hứng thú, nói với ai cần áh[Nguyệt nói]

Hơi kinh ngạc, Minh hỏi lại:

_Hok hứng thú? Are you sure?

_Chắc chắn

Yến nói xong là xách cặp ra khỏi lớp ko quên nở một nụ cười khá là gian cho Phong

_Bye

Nguyệt nói câu đó rồi bỏ đi nhưng ai cũng rõ là đối tượng của câu nói là Minh

Phong và Minh như đã nói đều bị cuốn hút bởi vẻ lạnh lùng và tinh nghịch của 2 cô nàng, ánh mắt của họ dõi theo Yến và Nguyệt cho đến lúc bóng họ khuất dần

TẠI CĂN TEEN TRƯỜNG NGÀY HÔM SAU:

Trong lúc tụi nó đang ngồi ăn sáng thì:

_Tụi anh ngồi đây đc hok?[Minh nói]

_Sao hok, bàn ghế đâu phải của bọn này

Nguyệt nói trong khi Yến đang nhắn tin, dù cố giấu nhưng đôi mắt của cô đã cho thấy rất rõ rằng cô đang rất bực. Yến cầm đt lên rồi nói:

_Tao đi mua nước, mày đi hok, đi hủ, mấy anh giữ chỗ giùm nha

_Uhm

Phong vừa nói xong, tụi nó vừa đi thì:

_Anh Phong, anh Minh, tụi em chào các anh, tụi em ngồi đây đc hok?

_Xin lỗi, chỗ này có người rùi mà mấy em là.....

_Em là Nhi, nó là Linh, chắc mấy anh hok bik nhưng chiều nay mấy anh đi uống nước với tụi em đi, mình nói chuyện nhieu hơn

_Nha anh, nha, nha.....

_Ào

Nguyên lý nước nho bay vào tụi nó, tụi nó quay lại hét:

_Con nào vậy? Diss cụ nó, mới sáng sớm

_Tao nè

Yến lên tiếng làm Nhi tái mặt ngạc nhiên nhưng cũng cố nói:

_Hoá ra mày cũng ở đây, mới sáng sớm tao làm jì' mày chưa mà mày gây sự

_Rùi, chỗ tụi tao ngồi, tụi bây đứng đẹo, ngứa mắt tụi tao tạt đc hok? Chưa bắt tụi bây đền

ly nước là may rùi[Nguyệt nói]

_Mày....mày đừng quên mày là em họ tao nha

_Mẹ tao sinh sau ##### chứ có phải tao đâu mà tao phải gọi mày là chị chứ

_Ko nói nhieu với tụi bây nữa, 1 là biển, 2 là tự xử nha, đừng để tao phải xử, khó coi lắm

_Mày.....

Nhi sẵn đến định tát Yến nhưng nó né đc còn bồi thêm cho Nhi một cái tát làm chảy máu miệng, Linh cũng đc nguyệt “chăm sóc” kĩ nên nãy giờ mới im lặng như vậy, chưa chừa, Nhi còn hét lên:

_Cái đồ con hoang, có cha ngoại tình, còn #####, dù thành công ra sao cũng thui thủi như một con.....

Chưa nói dứt câu, Yến đã nắm đầu Nhi đập mạnh vào cây cột gần đó, Phong và Minh nãy giờ im lặng chứng kiến, bản tính của 2 tên này là thích đánh lộn nên thấy rất thích thú nên nãy giờ làm khán giả mà quên mất nhiệm vụ của Hội trưởng và Hội phó, đến lúc sự tỉnh thì Yến đã cầm cái ghế sắt định đập vào Nhi, Linh kéo tay Yến lại thì “Bốp”. Nó lạnh lùng lấy ghế phan lun vào Linh khiến máu chảy như suối. Định quay qua đập Nhi thì Phong đã nắm tay Yến lại, nó bik rõ là Phong mạnh hơn mình nên ko chống cự đc mà rút tay về rồi ném cái ghế vào 1 góc. Trước khi đi, nó hok quên buông lại 1 câu nói dành cho Nhi:

_Mày có giỏi thì về méc mẩu thân yêu kính của mày đi, chiều nay tao wa hầu bả cho còn mày thì ko yên với tao đâu

Nguyệt định chạy theo Yến nhưng sức nhớ ji’ đó nên quay lại nói với Phong và Minh:

_Mấy anh dọn chiến trường giùm em nha, em phải chạy theo nó

_Uhm, cũng đc nhưng.....[Phong nói]

_Nhìn anh là em bik chắc là anh chú ý tới nó rùi chứ ji’, khỏi lo, em chạy theo nó coi sao đã, cảm ơn mấy anh nha

Minh búng tay gọi đàn em (đương nhiên ờy, 2 tên này là đại ca trong trường mà):

_Tụi bây đưa 2 cô gái này đi bệnh viện đi, máu chảy hơi nhieu đó, nhớ dọn dẹp lại giùm tụi tao nha

_Dạ!

TẠI NHÀ NHI:

_Bây giờ sao? Mày đánh con tao như vậy đó hả?

_Rùi bà mún ji’? Tưởng con bà hiền chắc, moi móc chuyện người khác vui lắm sao?

_Mày.....

_Tui sao? Lo dạy lại con bà đi, tui chưa tạt axit vô mặt nó là may rùi, nhưng mà làm người ai lại làm thế, nể tình nó là chị họ của Nguyệt, tui bỏ wa lần này, lần sau, cả bà và nó cũng đừng mong đc yên

_Mày cũng y chang #####, *****, hỗn láo.....

“Rằm”. trong cơn nóng giận, nó đập đôi cái bàn làm mẹ con Nhi phát hoảng, Nguyệt vẫn bình thản uống nước như hok có chuyện gì xảy ra. Nó nói:

_*****? Bà nên nhớ, chồng bà nhờ mẹ tôi nhân nhượng ko mở khách sạn ngay chỗ lão kinh doanh nên 2 mẹ con bà mới đc như vậy, ko cần đến mẹ tôi, lời nói của tôi đủ để gia đình bà phải sạt nghiệp, rõ chưa? Bà ko có tư cách dạy đời tôi đâu, bà thím àh.

Ba Nhi vừa về, thấy sự thể ra thế này mới nói:

_Yến, 2 mẹ con nó có làm gì thì cho chú xin lỗi cháu nhé

_Ba.....

_Con nín đi.

_Chú ko nhất thiết phải bao che cho nó, nó có lỗi, nó phải chịu[Nguyệt đứng dậy nói]

_Đc, mún tôi tha chứ gì, nó quỳ xuống xin lỗi thì tôi tha nếu ko từ bây giờ, nó đừng mong sống yên trong trường, cả bà nữa[nó hắt hàm]

_Mày.....[Nhi nghiêng răng]

_Yến, đủ rồi

Một giọng nói vang lên, hoá ra là anh nó và vợ chưa cưới của lão, thấy lão, nó nói:

_Anh can thiệp vô chuyện của em làm gì, liên wan tới anh sao?

_Đủ rồi, mày gây sự đủ rồi, về đi.

_Đc, mún về chứ gì, OK thôi

Nói rồi, nó quay qua nói với Nhi:

_Mày coi chừng tao, tao sẽ ko để mày yên đâu, 2 người lo mà đặt chỗ trong BV cho nó đi, có chết, tôi cũng ko để yên cho nó đâu

Đợi nó đi, anh nó mới nói:

_Cho cháu xin lỗi chú, còn riêng mẹ con dì thì ko vì nếu nó ko nói vậy, cháu cũng nói, cháu ghét nhất là ai moi chuyện gia đình cháu ra mà nói, chào chú

TẠI NHÀ NGUYỆT:

_A lô, ai vậy?

_Anh là Minh đây

_Uhm...Em nhớ rồi, sao anh có số đt của em

_Anh là Hội phó hội hs, em wên rồi sao?

_Àh, mà có gì hok anh?

_Phong và anh mún rủ em đi uống nước, đi hok?

_2 anh mún moi tin về Yến chứ gì?

_Chỉ Phong thôi, chứ ko phải anh, hình như nó thấy tò mò thì phải

_Quán nào?

_Lovely girls

_Uhm, em bik òy

2. Chương 2

TẠI QUÁN LOVELY GIRLS:

_Anh mún moi tin jì' ở em[Nguyệt vừa nói vừa nhâm nhi ly kem trái cây trên bàn]

_Em có thể cho anh bik về Yến hok?

_Why? Em hok mún bán đứng nó khi chưa bik lý do

_Nó chỉ thắc mắc hay nói đúng hơn là wan tâm cô ấy hơn đám con gái kia một chút nên mới hỏi đó mà

_Cám ơn mày đã nói[Phong nghiêng răng nhìn Minh]

_Uhm....OK, em nói.

Nó lẽ lại toàn bộ việc ở nhà Nhi cho Phong và Minh nghe rồi nói:

_Hồi đó, em nghe anh nó kể nó là 1 hs giỏi, một đứa em hơi bị nghịch và là một đứa con khá ngoan nhưng từ khi ba nó dẫn một người đàn bà về nhà, 3 mẹ con nó đã phải ra ở riêng. Cũng từ đó, nó thay đổi rất nhiều chỉ vì hok chấp nhận việc ba nó làm mặc dù ba nó rất thương nó. Nó quậy phá, đánh lộn nhiều hơn nhưng sức học lại hok giảm vì nó hok mún mẹ nó bần. Tóm lại là trở thành một bản sao với tính cách trái ngược hồi đó. Nó chán nản tất cả, đặc biệt là đám đàn ông, con trai

_Vì ba cô ấy à?

_Ko, vì việc khác nữa, còn về jì' thì đến lúc anh yêu nó, em sẽ nói cho anh bik

_Uhm....cũng đc.

Phong ngồi chống cằm, suy nghĩ về Yến mà cảm thấy nó hay hay và thú vị làm sao ấy nhưng Phong cũng ko chắc về việc trái tim của mình có đập lỗi nhịp khi đứng trước nó hay ko

TẠI NHÀ YẾN:

_Yến, đứng lại cho tao

_Làm quái jì'?

_Mày ngồi xuống đi

Nó vừa ngồi thì Thu - vợ chưa cưới của lão anh nó lên tiếng:

_Yến, em bớt nóng uống miếng nước đi

_Mày làm loạn nhà con Nhi chưa đủ sao?

_Em chưa thuê người đánh nó là may rồi

_Tao ko hiểu sao mày lại như vậy nữa, từ lúc ra ở riêng, mày như 1 con người khác vậy

_Vì sao à? Vì người cha đáng kính của mình đây, em căm ghét cái thân xác ông ta cho em đến mức mún dùng dao đâm vào tim để cái thân xác đáng nguyên rửa này ko còn tồn tại nữa, em cũng chẳng thấy lão và cái bà dì ghẻ đó nữa

_Cha vừa gọi về nói dì bị một bọn du côn nào đó chặn đường và tao đã hỏi thăm dì giùm mày rồi mà mày làm phải ko?

_Thì sao? Em chưa kêu người rạch mặt bả là may rồi

_Sao mày wen đc đám du côn đó?

_Dễ ợt, tụi nó hủ? Ra mấy vũ trường gặp liền hà. Dùng chút tiền là xong chứ ji'
Nói rồi nó đi lên phòng, để anh nó ngồi lại mà thấy con em mình đáng sợ thật, đúng là đừng bao giờ làm nó tức lên, nó sẽ dám làm mọi việc

HÔM SAU

TẠI NHÀ YẾN:

_Sao mày dậy trễ vậy, mún bị đứng ngoài hủ?

_Bị mới lạ

_Chào các con

_Chào mẹ[Cả 2 đứa đồng thanh]

_Toàn, chút nữa, con coi giùm mẹ cái hồ sơ nha

_Dạ!

_Yến, hôm wa con làm ji' ở nhà Nhi vậy?

_Có làm ji' đâu ạ, nó làm ji' thì nó phải chịu chứ

_Hôm wa, nó gọi điện ẹ, khóc wa' trời nè

_Mẹ kiếp, hôm nay mày chết với tao[nó nói khê trong miệng]

_Yến, mẹ bik con rất đau khi.....

_Mẹ đừng nói nữa, con ko mún mẹ nhắc đến ông ta trước mặt con

_Ông ấy là ##### đó

_Anh hai cũng vậy, mẹ cũng vậy, ai cũng tha thứ cho ông ta, còn con, con nhất quyết ko coi ông ấy là cha của con

Nói rồi, nó xách cặp chạy ra ngoài, anh nó mới nói:

_Mẹ ơi, mình phải làm ji' thôi, nó thay đổi nhieu wa', đến mức con ko còn thấy nó là đứa em gái gốc ghêch, nghịch ngợm ngày nào nữa rồi

_Mẹ bik làm ji' đây khi những tổn thương trong nó wa' lớn, ko ji' có thể bù đắp đc

TẠI NHÀ PHONG:

_Chào ba, chào mẹ

_Uhm.....ngồi ăn sáng đi con

Phong ngồi ăn sáng mà mắt cứ nhìn đâu đâu, bà Hồng mới nói:

_Con sao vậy Phong?
_Dạ, con đâu có sao đâu
_Hồi trẻ, ba có bị như vậy nhưng là khi ốm tương tư hay nghĩ về mẹ con thôi
_BA! Thôi trẻ rồi, con đi học đêy
Đợi Phong đi, ông Lâm mới nói:
_Khó hiểu wa', nhưng nó mà tương tư ai
_Thôi, đừng đoán mò nữa, ông ăn sáng đi, trẻ giờ rồi kìa

TẠI LỚP 10A2:

_Hôm wa, tao gọi ẹ nó nên chắc bây giờ nó bị giữa ở nhà rồi, kakakaka, đáng đời
_Mày hay thiệt, mà hôm wa, nó quất cái ghế sắt vô tao, đau gần chết
_Tội wa'
_Đỡ giùm ày chứ cho ai
_Nhi.....Nhi.....
_Ji' mà mày kêu dữ vậy?
_Yến.....với.....Nguyệt.....
_Nói lẹ coi
Đến lúc này thì Nhi biến sắc thật sự, nó cứ tưởng hôm nay Yến bị giữa ở nhà ko dè.....
_Hai tụi nó đến nói tao nhắn với mày là:"Vụ hôm wa chưa xong cộng thêm cái tội mách lẻo, hôm nay kêu nó chạy đi, để tao tìm ra là đừng hồng sống sót"
_Chết cha tao rồi mày ơi!
_Chết con khỉ, tại mày đó, ai biểu méc mẹ nó chi
_Các em ra sân tập thể dục đi, hôm nay tập chung với lớp 10A1
_Hả-tiếng Nhi và Linh đồng thanh

TẠI PHÒNG HỘI HS:

_Làm biếng lên wa', ở dưới đây nghỉ tiết đầu lun cho rùi
_Uh, tao cũng làm biếng lên wa'
Nói rồi, Minh la lên làm Phong giạt mình phun ngum nước trong miệng ra lun:
_Mày làm cái quái ji' mà la lên vậy?
_Yến....Nguyệt.....còn 2 con kia thì hình như là mới bị đập hôm wa mà
_Rồi sao? Bị đập típ hả?
Nói rồi, Phong đứng dậy nhìn ra cửa thấy Yến đang kéo cổ áo Nhi lại nói ji' đó rồi cô nàng bỏ đi để lại Nhi với khuôn mặt tái mét như ko còn hột máu
_Ê! Có ra coi sao hok?
_Tao hok hứng thú với nhỏ đó

_Mày hứng thú với Yến chứ ji'
_Nín đi mày
_Tao là bạn chí cốt của mày mà hok bik mới lạ
_Thôi mệt mày wa', ra sân coi 2 lớp đó tập hok?
_Coi 2 lớp hay là coi Yến tập
_Tao chưa có chút ji' với cô ta nha
_Tao bik, tao bik, chỉ là mày quá là tò mò về cô ta chứ ji', đúng hem?
_Mày có đi hok?
_Đi

KẾT THÚC 2 TIẾT HỌC THỂ DỤC, GIỜ LÀ TẠI CĂN TEEN:

_Bạn làm bạn gái mình nha
Một thằng con trai đã lấy hết can đảm để tỏ tình với.....Yến, nó cầm bức thư lên, xé thành nhiều mảnh rồi thả cho rơi tự do khiến thằng con trai kia hoá đá rồi nói:
_Mình xin lỗi nhá, mình bik chắc là bạn ko phải là nửa kia của mình, bạn đi tìm người con gái khác đi
Nói xong, nó bỏ đi mua nước, Nguyệt nói:
_Mày chơi tàn nhẫn wa'
_Tao chẳng hứng thú với cái đám con trai đó, tao cũng chẳng rảnh mà phải nói nhẹ nhàng, dịu dàng với tụi nó
_Pó tay mày lun
Lấy đồ ăn xong thì đã ko còn chỗ ngồi, bỗng có tiếng nói:
_Đây còn chỗ nè
2 tụi nó quay lại thì thấy Phong và Minh đang ngồi chỗ bàn 4, đợi Yến ngồi xuống, Phong mới nói:
_Sao này giờ ko thấy Nhi và Linh ha.
_Nhắc Tào tháo có Tào tháo kìa
Phong nhìn theo hướng chỉ tay của Yến thì thấy Nhi đang đứng với bộ mặt tái mét nhìn Yến rồi 2 tụi nó bước tới nói:
_Tụi tao ra rồi nè, mày tính làm ji' tụi tao
_Tao thừa bik là bà cô GT đang đứng đầu đây để chờ coi ai có gan mà quỳnh mày chứ ji', tao cóc cần bik bả đứng đầu
Nói rồi, nó cầm lon nước ngọt lên đổ từ trên đầu Nhi đổ xuống, bà cô GT bước ra nói:
_Em kia, em làm ji' thế?
Nó quay mặt lại làm bà cô hét hồn nói:
_Y.....Yến, e.....m.....

_Khỏi em ji' nữa, bà còn muốn ở trong trường thì đi vô giùm còn ko chút nhận đc thư của HT tui ko chịu trách nhiệm

Bà cô đi zô cái một, Yến mới bỏ lon nước xuống nói:

_Hết ai bao che nhá

Nó lấy tay đập đầu Nhi xuống cái bàn rồi nói:

_Hôm nay tao ko rảnh chơi với mày nhưng mày cứ tìm cách chơi tao quài, mà nhịn thì coi sao đc, đúng hok nè

Nó đẩy người Nhi xuống đất định tấp màn ghế sắt thì Phong lại tấp tục cản nó lại, nó hét lên:

_Lại anh nữa, tính cản tôi đến bao giờ đây, bộ anh “cảm” nó rồi hả?

_Đừng có nói oan anh, nếu để em đánh một hồi cò án mạng thì anh phải làm sao đây

Nó liếc xéo Phong một cái khiến anh chàng lạnh người rồi quăng cái ghế sắt đi chỗ khác sau đó bỏ đi, ko nói một lời, Nguyệt mới nói:

_Rồi, chưa bao giờ em thấy nó tức điên như vậy, kiểu này thì đồ đạc trong nhà của nó cũng bay tứ tung thôi, em phải theo nó về nhà đây

Nói rồi, Nguyệt chạy theo Yến

TẠI NHÀ YẾN:

KÍNH KOONG.....KÍNH KOONG.....

Bác quản gia (bác Tư) hỏi hả chạy ra mở cửa:

_Ừa, Nguyệt hả con, vào đi

_Dạ, bác cho con hỏi Yến có về nhà ko ạ?

_Có, hồi nãy cô chủ có về, về mặt rất tức giận nên bác hok dám hỏi, con lên đi

_Dạ!

Theo thói quen nên nó mở cửa vào thẳng phòng, bỗng “BỤP”

_Ui da

_Ừa, mày hả, tưởng ai

_Giải nhi, bà đây cất công đến đây thăm mày mà mày ném gối vào mặt bà, phải đứ khác thì chết với bà

_Mày cũng nghỉ mấy tiết cuối lun hả?

_Chứ ji' nữa, mày chạy về thì hok lẽ tao ở lại mà đúng như tao đoán, phòng mày ngăn nắp bao nhiêu thì đến khi mày tức nó bẽ bộn bấy nhiêu

_Còn cái laptop là tao chưa đập thôi, đỡ hơn rồi mày

Nguyệt thở dài, ngồi xuống ngay ghế sofa vuốt tóc con bạn rồi nói:

_Mày đẹp thật

_Cám ơn, tao cần lời khen của mày chắc

.....

_Hồi đó, tao xấu thấy ớn lun, tao lun mong tao đẹp hơn còn bây giờ khi ai cũng khen tao

đẹp thì tao chỉ mong mình xấu như xưa để đừng nổi wa' như bây giờ

_Xấu thì mong đẹp, đẹp thì mong xấu, mà khác người wa'

TẠI NHÀ NHI:

_Mẹ ơi!

Nó vừa gọi vừa khóc nức nở đúng lúc ba mẹ nó đang ngồi ăn trái cây:

_Trời ơi, con sao vậy con?

_C.....o.....n.....

Ba nó đặt tờ báo xuống bàn nói:

_Con lại gây sự với Yến àh?

_Đâu.....có

_Đừng nói dối ba, Yến là 1 đứa thông minh, nó ko bao giờ hành động vô lý cả

_Bây giờ ông bênh con mình hay bênh con nhỏ ***** đó?

_Ai đúng là tôi theo

_Ông ba phải wa', ông coi nó đánh con mình nè, chảy máu rồi, còn ji' cái mặt con nhỏ nữa

_Nên cảm ơn là tôi chưa rạch mặt nó đó

Giọng nói đó khiến cả nhà ông Thái quay mặt lại, hoá ra cô nàng và Nguyệt đang đứng ngay trong sân

_Yến, Nguyệt, vô đi con

_Khỏi, nó gọi dt wa ẹ con, bây giờ mẹ con gọi lại, bảo con phải wa xin lỗi nhưng mà nghe chú nói mới giống người, còn 2 con thú đứng kia ko hiểu bik lý lẽ thì con cũng chả buồn nói chuyện đâu

_Mày.....

_Ko phải sao, ít ra tôi cũng có dạy hơn 2 mẹ con bà, ở đây một hồi cũng có chuyện, xin lỗi chú, con về trước đây, còn mày thì ko đáng để tao xin lỗi

_Uh, con về, để chú tiễn con

Tiến Yến và Nguyệt xong, ông Thái vào nói:

_2 mẹ con bà có hiểu hoàn cảnh của mình ko vậy? Nhờ có gia đình nó nhân nhượng, ta mới đc như vậy, 2 người cứ vậy có ngày nó tức lên là mình sạt nghiệp, còn nữa, nó là đứa con gái ngoan ngoãn, bà cứ chiều con Nhi nói nó như vậy.....

_Ngoan hả? Cho ông nói lại đó

_BÀ IM MIỆNG ĐI

Ông Thái quát lên khiến mẹ Nhi im lại, ông nói:

_Nó giống như một con mèo hiền lành vậy, bà đối xử tốt, hiểu tốt về nó, nó sẽ tốt với bà còn bà nói chuyện như vậy thì dĩ nhiên mèo phải biến thành sư tử thôi

_Ông.....Tôi nhất quyết ko ưa nó đc, lên con, mẹ bôi thuốc cho
Nhìn 2 mẹ con Nhi lên mà ông Thái khẽ lắc đầu, thở dài một cái
HÔM SAU, TẠI NHÀ YẾN:

_Mẹ và anh hai mới nói cái gì?

_2 tuần nữa mày phải qua Mỹ

_TẠI SAO CHỨ?

Nó hét lên làm mẹ nó giật mình nói:

_Con bình tĩnh đi, vốn là để con wa đó 3 năm nhưng sợ con.....

_Sợ con quậy chứ gì?

_Thì cũng có chút chút nên anh hai sẽ wa đó với con và chỉ đi 1 năm thôi

Nó xách cặp chạy ra ngoài, mẹ nó thở dài vì dẫu sao đây cũng là lần đầu bà xa đứa con
gái của mình nhưng nó đã thay đổi wa' nhieu, đến ngay cả bà là mẹ nó nhưng bà cũng
chẳng nhận ra chính đứa con gái của mình nữa, đối với bà và nó, đây là cách tốt nhất.

Nó đang đi bộ đến trường vì hôm nay nó hok có hứng đi xe, nó vừa đi vừa suy nghĩ về vụ
du học, vừa thu hút mọi ánh mắt của đám con trai, bỗng 1 tên nào đó lên tiếng:

_Bộ em định giết chết mấy tên con trai độc thân ở trên đường sao?

Chắc pà kon cũng bik ai rồi ha, nó liếc xéo Phong 1 cái rồi vừa típ tục đi, vừa nói:

_Rảnh đi lo chuyện tôi thì đi mà lo cho cái con chuyên moi móc kia ấy

Nghe nó nói cái câu tàn nhẫn đó xong, Phong gục đầu vào cái xe rồi nói:

_Thứ nhất: Em đánh cô ta típ thì nhờ đâu gây án mạng thì sao, thứ 2: sắp trễ rồi, lên xe
anh chờ cho

Nó quay người lại, đá vào cái xe lúc đó đang chẳng có tí thằng bằng nào và kết quả là
“RẦM”

_Ui da, em làm gì' vậy?

_Thứ nhất: việc tôi gây ra thì chả liên wan đến anh, thứ 2: Tôi đang có chuyện bức mình,
tốt nhất là để tôi yên nhà thừa hội trường

Nói rồi, nó bỏ đi thẳng, để lại Phong với cái xe bị ngã, đau thấy thương lun

“Mún làm tim cô nàng này hết hoá đá chắc phải chờ đến thập kỉ sau quá”

Về phần nó, đang chạy trên đường thì: 'I never love you, but.....', nhạc chuông đt reo
lên, hoá ra là phụ thân của nó:

_A lô

_A lô, con hả? Hôm nay wa nhà cha chơi đc ko?

_Về vụ du học nữa chứ gì?

_Uhm, dù gì' con cũng sắp đi, cho cha gặp con đc ko?

Nó cười 1 cái rồi nói bằng giọng đay nghiến:

_Cha ơi, chiều nay con cũng wa lấy tiền cấp dưỡng àh, cha đừng có lo, con bik bà dì ghẻ đáng kính kia đang ngồi coi tạp chí và cũng đang nghe ngóng cuộc đt này chứ ji', cho con gửi lời hỏi thăm nha, con mún bik chừng nào bả xuống SUỐI VÀNG

Nói xong, nó cúp máy. Một giọt nước mắt đã kịp rút xuống đường, nó kịp chặn đứng lại những giọt nước mắt kia nhưng ko kịp chặn đứng cái bùn vô hạn trong lòng mình, ko kịp chặn lại cái vết thương tinh thần càng ngày càng lớn kia

TẠI CĂN TEEN TRƯỜNG:

_Mày nói ji'?

_2 tuần nữa tao phải sang Mỹ 1 năm

_Tại sao chứ?

_Mún cải tạo tao thôi

Nó nói xong thì vớ tay lấy lon nước ngọt uống mà trong miệng thì đắng ngét, nó ko nói ji' thêm nhưng Nguyệt thì lại rất hiểu tâm trạng nó bây giờ, nó ko hề mún thay đổi, đôi khi nó ước đc vô tư như hồi đó nhưng thời gian ko thể trả lại cái tâm hồn thơ ngây như 1 năm trước đc

_Yến.....

_Ji'?

_Trong trường có 1 người rất wan tâm mày đó

_Mày nói nhầm, wa' trời đứa mà đứa nào chẳng nói sống chết vì tao, sao tao bik ai, mà tao cũng chẳng hứng thú với cái đám nói trước quên sau, miệng nam mô bụng bồ dao găm đó, chán lắm

_Người đó đó đang ở Anh đúng hok?

_.....

_Mày vẫn còn nhớ tên vô tình đó?

_.....Chả bik nữa, mà tối nay tao đi quán anh Trường, mày đi hok?

_Ổng thix mày thì phải

_Ko phải thix mà là yêu, tao bik ổng rất yêu tao, ổng mới 18 tuổi chứ nhieu, tao ít ghé quán cũng vì lý do này

_.....Típ

_Tao sợ ổng đột nhiên nói yêu tao nên tao mới ko ghé nhưng đầu ji' cũng phải nói với ổng việc tao du học thôi

_Mày ghét con trai mà

_Bây giờ vẫn vậy

Đôi khi ngay chính cả Nguyệt cũng hok hiểu rõ Yến đc, đúng, nó ghét con trai và bây giờ vẫn vậy nhưng nó chỉ ko mún Trường típ tục chờ đợi mình vì dù ji' thì nó đã từng ném trái

cái cảm giác yêu đơn phương, nếu có thể, nó mún hạn chế thấp nhất đám con trai đang yêu đơn phương nó mà bây giờ cố chắc có mà đến thập kỉ sau

_Mà con Nhi với con Linh đâu rồi ha?

_Mẹ 2 con đó cho tụi nó nghỉ một tuần đó mà, chắc sợ tụi mình gây chuyện

TẠI NHÀ YẾN:

_Yến.....Yến.....Xuống đây chút coi

_Ji' vậy?

_Có việc đột xuất ở đó, hôm nay thứ 7, thứ 6 tuần sau sẽ đi Mỹ, mà chuẩn bị đi

Nó thật sự ngỡ ngàng vì cái thông tin đáng nguyên rủa đó:

_Sao đi sớm vậy?

_Tao nói có việc đột xuất ở đó, cái khách sạn ở đó đang có chút vấn đề nên phải wa gấp giải quyết

_Em tự đi ko đc sao?

_Việc nào thì đc còn việc này thì KO, mà mà ko wa nhà cha sao? Mọi tháng mà vẫn wa lấy tiền cấp dưỡng dù nhà mình chả thiếu ji' mà

_Ko có hứng, gọi wa cho ổng nói em ko đi đc, em wa quán anh Trường đây

Nói rồi nó vớ ngay cái áo khoác bỏ chạy để mặc anh nó với khuôn mặt lo lắng nhưng chẳng bik làm ji' hơn

3. Chương 3

TẠI QUÁN CỦA TRƯỜNG:

_Em sắp phải đi Mỹ sao?

_Uhm

_Hai người nói chuyện, tao đi wa kia 1 chút

Nguyệt đi vì hiểu rõ Trường sắp nói ji' với Yến, đợi Nguyệt đi, Trường nói:

_Yến àh.....anh.....

Yến ko ngắt lời mà chăm chú lắng nghe

_Anh.....Anh yêu em

Đợi Trường nói xong câu đó, nó im lặng nhìn anh, quả thật anh là một hotboy cực đỉnh:

học giỏi, giỏi thể thao, rất là handsome, wen bik nhiều thằng con trai khiến nó có thể bik đc ai chân thành trong tình yêu và anh là người như thế, nó bik anh chân thành với mình nhưng.....:

_Em xin lỗi, em lun coi anh là người anh thứ 2 của em

_Quả thật, em tàn nhẫn thật nhưng.....cám ơn em đã nói ra

_Hj', em tin anh sẽ tìm đc 1 nửa kia của mình trong số tất cả những đứa con gái vì si mê anh mà ngày nào cũng đến quán này mỗi ngày

_Em uống ji', đích thân anh sẽ pha

_Một loại nước uống nói lên tâm trạng của em, làm đc ko?

_Đc

Trường nở một nụ cười hiền nhìn nó, nó bik anh đang rất buồn vì nó đã từ chối anh nhưng bik sao đc, tình cảm với nó là 1 thứ quá xa xỉ, ngoài tầm tay với của mình nên nó phải đau gấp bội lần khi từ chối những người mà mình quý mến

_Đây

_Màu nâu đen, có chút màu xanh lá nữa, sao anh làm ly nước này?

Nó hỏi bằng giọng rất bình thản, Trường nói:

_Màu nâu đen nói lên tâm trạng buồn, tuyệt vọng, chán nản mọi thứ của em nhưng em vẫn hy vọng về một phép màu nào đó và đó chính là lý do có màu xanh lá trong đó

_Ko ai hiểu em bằng anh thì phải

_Bởi vậy nên em mới coi anh là anh trai, đúng hok?

_Hj'

Nó nhìn kỹ thì thấy ly nước có chút màu tím nhẹ nữa, là cái màu tạo cho người khác sự nhung nhớ, luyến tiếc, nhìn màu đó, nó bik tâm trạng anh cũng đc anh hoà vào ly nước

TRƯỚC NGÀY NÓ ĐI:{THỨ 5**

_Anh Phong.....anh.....Phong

_Ji' mà em chạy dữ vậy Nguyệt?-Minh hỏi nó

_Em có chuyện, phù - rồi nó quay sang Phong - em hỏi anh 1 câu, anh phải trả lời thật

_Câu ji'?

_ANH CÓ TÌNH CẢM VỚI YÊN HOK?

Nguyệt hét lên làm Phong đánh rơi mất mấy tài liệu xuống rồi nói:

_Liên wan ji' ở đây?

_Có đó, nó đang ở trên sân thượng á, ngày mai nó phải sang Mỹ, một năm sau mới trở về đó

Nghe xong, Phong chạy biến lên sân thượng với tốc độ ngang bằng tốc độ âm thanh đấy nhá, vừa thấy Phong lên, nó nói:

_Đừng nói là anh hẹn cô gái nào lên đây nha, nếu vậy thì tôi phải đi uống ỳ

Nó đang đi thì Phong nắm tay nó kéo lại rồi nói:

_Mai em đi Mỹ?

_Thì sao?

_Anh sẽ chờ em

_Là sao?

_Em chỉ cần bik vậy thôi

_.....Em đi đây

_Ko xưng tôi, anh nữa sao?

_Ngày cuối mà, cư xử nhẹ nhàng 1 chút thì đỡ hơn

Nò vừa đi thì Minh và Nguyệt vừa lên, Minh nói:

_Sao mà ko nói thẳng ra lun?

_Tao ko xác định đc tình cảm của mình với cô ấy, tao chỉ bik tao quan tâm và lo lắng cho cô ấy nhưng tao ko bik đó có phải là tình yêu ko

Phong nói xong thì Nguyệt chạy theo Yến:

_Yến.....Yến.....

_Hả?

_Phong.....

_Sao?

_Tao lạy mà, mà đừng có thờ ơ vậy đc ko, sự thờ ơ của mà là thuốc độc giết chết mấy đứa con trai đó

_Thì mà nói đi

_Nếu.....Phong nói yêu mà thì sao?

_Mày đừng có điên người, lão ta mà yêu tao chắc sập đất mất, thôi tao đi đây

Nhìn Yến đi mà Nguyệt thầm nghĩ:”Quan tâm, lo lắng là 2 yếu tố có trong 1 tên đang yêu nhưng cái tên đó ko bao giờ bik, chỉ đến khi cái cảm giác nhớ nhung người đó xâm chiếm lấy mình thì tên đó mới ngộ ra đã đánh mất người mình yêu, Phong sẽ là tên gốc đó. Tao ko hận mà đâu Yến àh, tao bik rõ ko phải lỗi của mà, 1 năm sau, mà trở về, tao sẽ thành tâm chúc phúc mà và Phong, tình cảm dành cho Phong sẽ đc tao chôn chặt trong lòng, nhất định như vậy”

TẠI PHI TRƯỜNG:

_Yến, mong rằng mà sẽ nhớ đến tao và.....

_Ai?

_Ồ thì.....

Câu nói của Nguyệt bị một giọng nói cắt ngang và đó là.....Phong, hok, là Minh

_Yến.....Yến

_Em hok mún chút nữa, em bị đám con gái khủng bố trên máy bay đâu à nha, anh nổi wa’

_Nhìn lại đi, anh mới sợ bị đám con trai hỏi thăm vì 2 người nè, à, quên, Phong tặng em nè

_Tặng em? jì vậy?

_Mở rui bik

Nó mở ra thì thấy trong đó là 1 sợi dây chuyền thánh giá, tâm của cây thánh giá là hình một bông hoa tuyết rất đẹp, màu hồng phấn, đẽ làm rất tinh xảo. Nó đưa mắt nhìn Minh ngạc nhiên, Minh nói:

__Nó đã phải tra tấn thẳng cha thợ kim hoàn để có đẽ chiếc dây chuyền này để kịp giờ em đi đó

__Sao anh ấy ko ra tiễn em?

__Nó mắc việc của hội hs đó mà nhưng cái chính là nó.....

“Chuyến bay đi.....”

__Yến, tới giờ rồi, đi [Anh nó cắt ngang]

__Dạ, tao đi, em đi đây

Đợi Yến đi xong, Nguyệt hỏi:

__Anh định nói Phong ngại đúng hèm?

__Uhm, thôi, 1 năm hy vọng sẽ wa nhanh mà.....em đi ăn kem với anh hok, anh mời

__Uhm.....đi TẠ PHÍ TRƯỜNG NEW YORK:

2 ngày ngồi máy bay khiến nó cảm thấy mệt, đã vậy anh nó lại còn tổng nó lên cái taxi khiến nó mún điên lun, nó hỏi:

__Mình ở đâu?

__Nhà mình chứ đâu, trước khi wa, tao có lấy tiền mua một căn nhà 3 tầng bên đây nè

__Em sẽ học ở đâu?

__Trường Stuyvesant

__Là trường gì?

__Stuyvesant là một trong ba trường chuyên đầu tiên của Thành phố New York. Nó được coi là trường công lập cạnh tranh nhất của Hoa Kỳ, nơi có nhiều học sinh được nhận vào học tại các trường đại học danh giá nhất của Hoa kỳ hơn bất cứ trường phổ thông công lập hay tư thục nào khác, trong đó có những người đã từng giành giải Nobel, đẽ chưa? Hiểu chưa?

__Rồi, lại thêm 1 cái trường chán gấy

__Chút nữa, về nhà, thay đồ rồi lên trường để đăng kí nhập học, OK?

__Bik ỳ

{Nói lun nha, chữ viết hoa là tiếng nước ngoài dịch ra, chữ thường là tiếng Việt Nam nha**

TẠI TRƯỜNG STUYVESANT:

__EM MÚN VÀO TRƯỜNG PHẢI LÀM BÀI KT HỌC LỰC ĐỂ XẾP LỚP ĐÃ, ĐÂY

__Rõ dờ hơi, vào có cái trường mà phải bắt làm bài tùm lum

__May ày là bà hok bik tiếng Việt đó -nói rồi anh nó quay sang bà cô - MONG CÔ GIÚP ĐỠ CHO NÓ

__UHM.....EM LẠI ĐÂY LÀM BÀI ĐI

Bài KT gồm có 10 bài toán thuộc dạng khá là khó, bà cô tưởng nó làm lâu nên ra uống trà với anh nó, ko dè, chỉ mới 5 minutes, nó đã chạy ra nộp bài, tưởng nó hok bik tiếng Anh nên bà cô hok thèm xem bài mà trở ra nguyên một tràng:

_NỘP GIẤY TRẮNG CHỨ JI', ĐÚNG HOK? MÚN VÀO TRƯỜNG NÀY THÌ EM CHƯA ĐỦ CHUẨN ĐẤU, TỐT

NHẤT LÀ TÌM MỘT TRƯỜNG VỪA SỨC MÌNH CHỨT ĐI

Câu nói đó đụng tự ái của nó nên khi anh nó chưa kịp trả lời nó đã đập bàn bà cô cái "RẦM" rồi nói:

_CÔ MÚN COI THỬ KO? TRƯỚC GIỜ EM GHÉT NHẤT LÀ NHỮNG NGƯỜI CHƯA COI THÀNH QUẢ MÀ ĐÃ

VỘI ĐÁNH GIÁ NGƯỜI KHÁC, CÁI NGƯỜI ĐÓ CŨNG HEM TỐT LÀNH JI' HẾT Á

Nghe câu đó, bà cô hơi sững sờ nên lấy bài của nó ra coi thì thấy toàn bộ 10 bài đã đc giải với cách hay và ngắn gọn nhất và dĩ nhiên đều đúng:

_GIỎI LẮM, CHO CÔ XIN LỖI, EM SẼ ĐC XẾP VÀO LỚP CHUYÊN, LỚP GIỎI NHẤT, DÀNH CHO CON NHÀ

GIÀU VÀ HỌC GIỎI, MAI EM SẼ BẮT ĐẦU ĐI HỌC

HÔM SAU, TẠI TRƯỜNG STUYVESANT, LỚP 10A:

_CÁC EM, HÔM NAY LỚP TA SẼ CÓ 1 BẠN HS MỚI TỪ VIỆT NAM CHUYỂN WA

Các tiếng xầm xì bắt đầu:

_NGƯỜI VIỆT NAM MÀ VÔ NỔI TRƯỜNG NÀY SAO?

_TAO CÓ NGHE LỘN HOK?

_CHẮC NÓ ĐÚT TIỀN WA' MÀY

.....

_THÔI NÀO, CÁC EM, BẠN ĐÓ ĐANG Ở DƯỚI PHÒNG HT NÊN CHÚNG TA CHƯA BIK MẶT, CHỨT SẼ BIK

THÔI

_THẦY, EM VÔ TRỀ

_ANH JACK KÌA TỤI BÂY[đám nữ thi nhau hét lên]

_JACK, KO SAO, VÀO ĐI, EM BIK MẶT HS MỚI CHƯA?

_DẠ CHƯA, CÓ HS MỚI SAO THẦY, EM ĐẤU BIK JI'

_THẦY HOK BIK, EM CŨNG HOK, PÓ TAY, THÔI, VÀO LỚP ĐI

Một tiết học đã trôi wa trong sự bàn tán của đám hs, bỗng:

_THẦY SMITH

_AH, CÔ HT

_TÔI ĐƯA HS MỚI VÀO ĐÂY

Nó vừa bước vào đã gây nên 2 luồng cảm giác trái chiều, đám con trai thì đứng ngẩn người, đám con gái thì đầy rẫy sát khí, nghiêng răng mà ghen tức, thầy SMITH phá tan cái ko khí ghê sợ đó bằng một câu nói:

_VÀO ĐI, EM TÊN JI'?

_LINDA

_UHM, LINDA, ĐÂY LÀ LỚP TRƯỞNG CỦA LỚP

Ông thầy chìa tay vào JACK nhưng JACK lại đang nhìn ra cửa sổ, phải gọi mấy lần thì anh ta mới chịu nghe, vừa quay lại nhìn cô hs mới thì JACK cũng ngẩn người như bao đứa con trai bình thường khác

bluegreenpink
19-02-2010, 22:43

Trong mắt Jack thì đây là 1 cô gái Châu Á nhưng có vẻ đẹp cuốn hút với làn da trắng và 1 đôi mắt sắc sảo nhưng có jì' đó bần bần trong đôi mắt đó, sự nhớ vị trí của mình, Jack nói:

_CHÀO BẠN, LINDA

_CHÀO

Nó nở một nụ cười khiêu khích và khá là có chút ngạo mạn nhưng nhiều đó cũng đủ để hút hồn đám boys trong lớp òy

_EM NGỒI KẾ JACK NHÉ(ông thầy lên tiếng phá tan ko khí ghê sợ của mấy girls trong lớp)

_VÂNG

_JACK, HỌC XONG, EM XUỐNG PHÒNG HT CÓ VIỆC NHÉ

_DẠ

REENG.....REENG.....REENG.....

Giờ ra chơi đến cũng là lúc đám con gái hỏi tội nó

TRONG PHÒNG HT:

_JACK, MONG EM SẼ GIÚP ĐỖ LINDA NHÉ

_VÂNG, NHƯNG CHỈ GIÚP THÔI THÌ ĐAU ĐẾN MỨC CÔ PHẢI GỌI EM LÊN, PHẢI KO?

_UHM, ANH NÓ CÓ QUYỀN CHO TRƯỞNG 1 SỐ TIỀN KHÁ LỚN VỚI YÊU CẦU: NÓ MÀ NỔI NÓNG LÊN THÌ

NÓ CÓ QUYỀN RÚT LẠI SỐ TIỀN CHỨ HOK PHẢI ANH NÓ

_DZẬY YÊU CẦU LÀ.....

_ĐỪNG ĐỂ BẤT CỨ ĐỨA CON GÁI NÀO LÀM NÓ NỔI NÓNG HAY TỨC LÊN, EM LÀ ANH HAI CỦA TRƯỞNG,

MỌI VIỆC NGOÀI TRƯỞNG CỦA EM CÔ HOK QUAN TÂM NHƯNG EM PHẢI GIÚP CÔ VIỆC NÀY, OK?

_OK

Ra khỏi phòng HT, Jack chạy ngay đến lớp, chưa tới thì thấy một đứa con gái mình bầm dập chạy đến nói:

_ANH JACK, CON NHỎ MỚI VÔ, NÓ.....

Nói dc tới đó, cô ta ngắt đi, Jack chạy thẳng vào lớp thấy nó đang ngồi trên ghế, chân gác chéo và dưới đôi chân của nó là một đứa con gái đang bị đập đầu xuống đất và ko thể tự mình đứng lên dc. Thấy

Jack vào, nó vẫn làm ngơ và còn đập con kia mạnh hơn, thấy vậy Jack nói:

_HỌ ĐÃ LÀM JÌ' ĐỂ BẠN PHẢI LÀM VẬY?

Nó nhìn Jack bằng một ánh mắt ko có cảm tình, rồi liếc xuống đám con gái đang đo ván nói:

_ANH HỎI TỤI NÓ ÁH

_TỤI EM LÀM JI' VẬY?

_TỤI EM.....

_NÓI [Nó đập mạnh hơn]

_TỤI EM LỖ CHƠI TRÒ MA CŨ BẮT NẠT MA MỚI ĐỂ BẮT NẠT CÔ TA

_TỤI NÓ CÓ LÀM JI' THÌ MONG BẠN BỎ WA CHO

Nó bỏ chân ra, đứng lên nói:

_CHỪA ĐI NHÁ, LẦN SAU MÀ CÒN NÓI CÁI GIỌNG ĐÓ VỚI TAO THÌ MỀM XƯƠNG NGHE CON

Nó vừa nói vừa cười, cái nụ cười khiến người khác cảm thấy lạnh sống lưng rồi bỏ đi

TRONG LÚC ĐÓ Ở VN:

_Má ơi, đo ván hết rồi, sao hôm nay mày đánh sung dzậy?

_Tâm trạng ko vui nên trút giận vô tội nó

Phong nói xong rồi bước đi, chính anh ta cũng chả hiểu tại sao mình lại mạnh tay đến dzậy, chỉ bik là có 1 cảm giác bức bối, khó chịu xâm chiếm lấy mình. Đúng lúc đó, Nguyệt bước ra thấy Phong đang đi ngược hướng mình, Nguyệt nhìn theo bóng của Phong mãi mà ko bik rằng có 1 ánh mắt cũng đang dõi theo mình, đó chính là Minh

TẠI PHÒNG HỘI HS:

_Anh Minh, thầy HT nói em đưa cái này cho anh nè

_Cảm ơn em, Phong ở trên sân thượng đấy

Thoáng đỏ mặt và có chút ngạc nhiên, Nguyệt nói:

_Anh nói vậy là có ý ji'?

_Chẳng có ý ji' cả, anh bik là em yêu Phong mà

_Anh nói ji', em ko hiểu

_Đừng dối lòng mình nữa, rõ ràng là em yêu Phong nhưng bik Phong có tình cảm với Yến nên em mới tự nguyện rút lui, đúng hok?

_Sao.....sao anh bik?

_Ánh mắt của thằng con trai ko bao giờ rời khỏi người mình yêu dc, dù là yêu đơn phương

_Hả? Anh nói vậy là sao?

_Nếu.....anh nói.....ANH YÊU EM thì sao?

Nguyệt kinh ngạc nhìn Minh, chỉ nghĩ là Minh đùa nhưng trong 1 thoáng suy xét lại thì ánh mắt của Minh lúc này nói rằng anh thật lòng với nó nhưng nó vẫn có tình cảm với Phong, nó ko thể lấy Minh ra thế thân cho Phong dc, nó nói:

_Em.....em

_Từ chối sao?

_Em xin lỗi, nhưng em cũng như Phong, em chưa xác định dc tình cảm của em với anh, anh có thể chờ

em 1 thời gian đc ko?

Nghe câu nói đó, Minh thoáng nở 1 nụ cười với Nguyệt, anh vuốt tóc cô và đặt 1 nụ hôn lên trán cô rồi nói:

_Chỉ cần em ko từ chối anh, chờ đến bao giờ anh cũng có thể chờ

Nó bật khóc trước Minh, anh bik nó thix bạn thân của mình nhưng vẫn chấp nhận chờ nó, 1 người con trai năng động, lun nở nụ cười, lun thứ tha như anh, cả đời nó cũng ko thể gặp người thứ 2, nó cũng chẳng mún theo đuổi thứ tình yêu vô vọng kia nhưng nó cũng ko thể lợi dụng anh để xoá hình ảnh của Phong đc

4. Chương 4

TẠI HỌC VIỆN STUYVESANT:

_JACK.....JACK.....

_JI'?

_ZÔ ĐÂY, CÓ CÁI NÀY HAY LẮM

Vào đến lớp, thứ mà Jack nhìn thấy là cô hs mới đang ngồi để 2 chân lên bàn, phía dưới là Jonh, cái thằng số thứ 2 trong trường đang quỳ xuống với một bó hồng trong tay mà nói:

_EM CHỊU LÀM BẠN GÁI ANH KO?

_KO [Nó đáp ngay hok chút do dự]

_ANH.....ANH SẼ CHO EM TẤT CẢ

Nghe vậy, nó đứng lên cầm bó hồng nói:

_TẠI SAO ANH MÚN WEN EM?

_VÌ.....VÌ EM.....

_ĐẸP

Một thằng hét lên, nó nhìn đoá hồng rồi nói:

_ĐÚNG ZẬY HOK?

_UHM.....UH.....

_CÁM ƠN, NHƯNG ANH CHƯA NGHE HOA ĐẸP LÀ HOA CÓ GAI SAO, GIỐNG NHƯ VẦY NÈ

Nói xong, nó vò nát mấy bông hồng để từng cánh rơi lả chã xuống nền rồi nói:

_MỘT LÚC NÀO ĐÓ, GAI CỦA HOA CŨNG SẼ ĐÂM ANH CHẢY MÁU, CÒN NỮA, NHỮNG THỨ TÔI MÚN,

ANH KO THỂ NÀO CHO ĐC, ĐỪNG PHÍ CÔNG VÔ ÍCH

Rồi nó bỏ đi, mặc kệ mấy con mắt đang nhìn nó ghê sợ vì nó wa' lạnh lùng, nó từ chối đám con trai một cách tàn nhẫn nhất khiến mọi người đều thấy rằng: cô ta ko như mình, cô ta khác mình. Nó cũng bik điều đó nhưng bức tường ngăn cách nó với thế giới bên ngoài đã wa' dày, ko thể nào phá bỏ đc

TRONG KHI ĐÓ, Ở HỌC VIỆN AD:

_Em.....em.....anh làm bạn trai em đc hok?

Đó là nguyên văn lời tỏ tình của một cô gái mà Nhi đã nhờ thử tỏ tình với Phong xem anh phản ứng ra sao, còn cô nàng thì đang núp ở một lùm cây cạnh đó, Phong nói:

_Xin lỗi em, anh ko thể

_Tại sao chứ? Ko lẽ anh yêu cô gái nào trong trường

Liếc nhìn cô gái rồi Phong trả lời ko chút do dự:

_Đúng

Lúc này mắt Nhi sáng lên, cô gái kia hỏi típ:

_Nhi?

Phong khẽ lắc đầu nói:

_Cô gái đó đang ở xa lắm

Nghe đến đó Nhi giật mình:“Ko lẽ, Phong đang nói YẾN”. Bỗng cô gái kia nhào tới kiss Phong, Phong ko phản ứng, đến khi lên cầu thang thì gặp Minh, Minh nói:

_Rõ ràng mày yêu Yến

_Có lẽ

_Vậy sao mày còn để cô gái kia kiss?

_Mày we^n bản chất của tao rồi sao, tao ko wen lung tung nữa mà chỉ để cô ta kiss là hay lắm rồi đó

_Pó tay với mày

_Tao đi đây

Nhìn Phong đi mà chính cả Minh cũng phải lắc đầu vì cái tính đào hoa của thằng bạn

GIỜ RA VỀ

Nó bị bà cô Hoá lôi lại dọn giùm phòng Hoá nhờ cái tên nhieu chuyện nào đó nói với cổ là chắc chắn nó sẽ nhận lời, nó đang trừng mắt nhìn cái tên nhieu chuyện đó đây:

_NHỜ ANH MÀ TÔI LỖ XE VỀ NHÀ RỒI, VỪA LÒNG CHƯA?

_BÌNH TĨNH, CÁI JI' CŨNG PHẢI TỪ TỪ, TÔI CŨNG PHẢI DỌN CHUNG CHỨ CÓ NGỒI NHÌN CÔ DỌN ĐẤU,

MÀ NHÀ CÔ GIÀU LẮM SAO LẠI ĐI XE BUÝT

_LÃO ANH TÔI SỢ TÔI CÚP CHỨ JI', MÀ TẠI SAO TÔI LẠI NÓI VỚI ANH NHỈ?

_ĐỂ TÔI CHỖ CÔ BẠN VỀ CHO

_OK, ĐỂ TÔI COI TAY LÁI ANH XỊN CỖ NÀO NHÁ

Dọn xong, đúng như lời hứa, Jack chở nó về, trời đã tối, từng cơn gió hất vào mặt làm nó cảm thấy thật thoải mái (còn nếu là đứa khác chắc đang run như cây sậy vì Jack chạy quá nhanh), thắc mắc, anh ta hỏi:

_CÔ BẠN KO SỢ ÀH?

_SỢ JI‘?

_CHẾT

_SỐNG CHẾT CÓ SỐ MÀ, VẢ LẠI TÔI ĐÂU PHẢI CÔNG CHÚA SUỐT NGÀY NGỒI TRONG CUNG ĐIỆN ĐÂU,

MÀ TỐI NHÀ TÔI RỒI

_GẦN THẬT ĐẤY

_GẦN JI‘?

_NHÀ TÔI, CÒN VÀI MÉT NỮA LÀ TỐI RỒI

_Đúng là xui xẻo

_Xui ji‘?

_Anh.....Anh bik nói tiếng Việt

_Đương nhiên, ngoài nó ra tôi còn bik 7 thứ tiếng nữa mà, thôi tôi đi đây

Bước vào nhà, nó đã thấy lão anh đang đứng nhìn nó bằng một con mắt ko chút ji‘ là của thiên thần mà là của ác quỷ, lão hét lên:

_Mày làm cái quái ji‘ về muộn thể hả?

_Anh hỏi bà cô Hoá ở trường áh

_Vào ăn cơm đi bà

_Uhm, em zô liền, anh đợi chút

1 năm sau

Tất cả mọi chuyện đều đã bước lên 1 bước mới

TẠI MỘT KHUÔN VIÊN CỦA TRƯỜNG STUYVESANT:

_Anh hẹn tôi ra đây có việc ji‘ hok?

_Đương nhiên có rùi, tôi đâu rảnh đến nỗi hẹn cô ra để chơi

_Vậy thì chuyện ji‘?

_Ngày mai, Yến phải về Mỹ, đúng hok?

_Uhm.....

_Ở lại đc ko?

_Hả.....

Ánh mắt của Jack lúc này đã ko còn là của một người bạn nữa mà là của 1 thằng con trai đối với 1 đứa con gái thật sự:

_Jack nói vậy là sao?

_Làm bạn gái Jack đi

Đến lúc này thì nó thật sự bất ngờ, nó ko ngờ sau 1 năm ở bên Mỹ, hotboy đỉnh nhất trong trường lại mún mình làm bạn gái

_Chuyện này.....

_Yến ko cần trả lời nữa, Jack ko mún làm Yến khó xử nhưng nếu lúc nào Yến cần đến Jack, Jack cũng lun sẵn sàng giúp, Ok?

_Cảm ơn Jack

_Yến còn ngày hôm nay nữa thôi, đi chơi với Jack đc hok?

_Đc

Nó thở phào nhẹ nhõm, nó cảm ơn Jack vì đã ko hỏi ép nó nữa, trong thâm tâm, nó mong rằng Jack sẽ tìm đc một người con gái hợp với mình

TẠI HỌC VIỆN AD:

PHÒNG HỘI HS:

_Phong.....Phong

Minh mở toang cửa phòng Hội HS thì:

_PHONG, ĐỦ RỒI

Trước mắt Minh là cảnh Phong và Nhi đang kiss với nhau, thấy Minh vào, Nhi nói:

_Thôi, em đi đây, bye anh

Đợi Nhi đi, Minh nói:

_Mày nói hok có hứng với Nhi mà

_Tự cô ta mà đâu có phải tao chủ động chứ, trời à ko hưởng là bị trời phạt đấy

_Nói với mày hồi trót quớt, có chuyện rồi

_Chuyện gì?

_Cái đám trường PR đòi đánh với trường mình kìa

_Why?

_Đòi tranh giành xem trường nào đứng đầu đó mà, tụi nó nói.....

_Nói gì?

_“Nếu ko quyết đấu, tụi bây sẽ phải hối hận”

TẠI PHÒNG HỘI HS(TT):

_Kệ cha tụi nó

_.....Tao hỏi mày cái này nha

_Hỏi đi?

_Mày có nhớ đến Yến ko?

_.....

_Có ko?

_.....Chả bik, Yến đến rồi đi, cứ như cơn gió vậy

_Một năm đã qua, ngày Yến sắp về đã tới, Nguyệt bảo chỉ là ko bik chừng nào cô ấy về thôi

_Ko chừng cô ấy cũng quên tao rồi

TẠI PHI TRƯỜNG TÂN SƠN NHẤT:

Thực ra thì lão anh của nó đã về VN từ nửa năm trước rồi nên bi giờ nó phải về một mình, nó mặc trên người chiếc quần ngắn màu đen, chiếc áo hai dây màu trắng và cái áo khoác màu đen cùng một số phụ tùng như kiếng mát, dây chuyền.....Những thứ nó mặc phải nói là rất teen, nó thu hút ánh mắt của cả trai lẫn gái. Nó vậy xe về nhà và bây giờ, nó đang ngồi trước mặt lão anh, chị dâu và mẹ của nó:

_Phải nó hok vậy mẹ?

_Con ở với nó nửa năm rồi phải nhận ra chứ?

_Em nó đẹp thật phải ko anh?

..... Và cả nhà đều im lặng tự hỏi có phải là nó ko, 1 năm đã wa, nó đã trở thành một đứa con gái tinh nghịch hơn, đẹp hơn trước rất nhiều nên cả nhà ko nhận ra nó là điều đương nhiên, đôi mắt sắc sảo hơn, hàng mi dài cong hơn, đôi môi, thân hình, mái tóc, khuôn mặt, cách ăn mặc đã thay đổi 360 độ theo hướng perfect, bây giờ nhìn nó, thằng con trai nào ko đổ thì chắc chắn phải con trai, sau một hồi im lặng, nó lên tiếng:

_Nhìn đủ chưa? Bỏ con bên đó nửa năm rồi giờ về nói là phải con ko, wan tâm nhỉ?

_Cách nói chuyện này đúng là nó rồi mẹ ơi

_Ôi, con ơi

_Tưởng đi một năm nó sẽ tốt hơn, ko dè còn hơn hồi đó

_Anh ko nói cũng chả ai bảo anh cầm, em lên phòng đây, nhớ lo hồ sơ nhập học cho em

Đợi nó lên, anh nó nói:

_Mẹ ơi, đúng là tinh thần chẳng thể bù đắp đc bằng tiền hay vật chất mà nó chỉ làm vết thương của nó lớn hơn thôi

_Mẹ nói mà con hok nghe, đâu lại hoàn đấy rồi

TẠI HỌC VIỆN AD:

LỚP 11A1:

_Các em, hôm nay, lớp chúng ta có 1 hs mới nhưng chắc chẳng xa lạ gì' với các em, vào đi em

Câu nói đó làm Nguyệt chú ý tập trung vào hs mới sắp vào lớp và đúng như nó nghĩ, đó là Yến "Nó đẹp thật, 1 năm wa, nó đã đẹp hơn nhiều, đến mình còn ko thể nhận ra đc, vẻ chừng chạc, tự tin cùng nhiều thứ khác nữa, nếu mình là con trai chắc mình cũng đổ quá"

_Thầy, em mún ngồi kế Nguyệt

_Đc thôi, kế bên Nguyệt còn chỗ mà

Đúng lúc đó, tiếng chuông báo hiệu giờ ra chơi đã đến, Nguyệt kéo nó ra căng teen, vừa ngồi xuống, nó đã hỏi:

_Mày về hồi nào, sao ko nói cho tao bik?

_Mới hôm wa thôi, tao đói rồi, tao đi lấy đồ ăn đây

Nó vừa đi thì Phong và Minh vừa đến, ánh mắt của Nguyệt lúc này đã ko còn chan chứa tình cảm với Phong như 1 năm trước nữa mà đã phần nào chuyển wa Minh, Minh hỏi:

_Em ngồi đây một mình àh

_Àh.....uh.....“bí mật một chút sẽ tốt hơn nhĩ”

_Tụi anh ngồi đc hok?

_Sao lại ko? Hai anh ngồi đi

Vừa ngồi xuống, bộ đôi khó chịu lại đến, Nhi mở màn trước:

_Anh, chiều đi bar với em hok?

_Anh Minh, chiều nay, tan học, đi coi phim với em nha, đi một mình bèn wa' àh

Linh vừa nói xong thì Nhi ngồi xuống đúng chỗ Yến vừa ngồi, lịch sử đã lặp lại, lần này là nguyên 1 tô mì bay vô nó, nó lại hết lên

_Mẹ chó nó, đứa nào vậy?

_Uổng tô mì của tao wa' àh

Cả 4 đứa dĩ nhiên là trừ Nguyệt há hốc mồm nhìn nó, Phong nhận ra ngay nhưng cũng có phần nào nghi ngờ phán đoán của mình vì sự thay đổi bên ngoài của nó, tạo hoá đã cho nó càng ngày càng đẹp hơn, cuối cùng, Phong lên tiếng:

_Yến, là em đúng hok?

_10 điểm cho câu trả lời chính xác

_Hả?

3 đứa kia đồng thanh hét lên, Minh nói:

_Thiệt ko vậy trời

_Anh ko tin sao?

_Là mày hả? Cuối cùng thì mày cũng về, mới về mà đã gây sự mún ji' đây, sao ko ở bển lun, về đây chi?

_Kệ tao, về hay ko là quyền của tao, chẳng ai khiến mày phải wan tâm, cái tao wan tâm là mày vừa dẹo trên cái ghế tao vừa ngồi

_Tao cứ dẹo đó, thì sao, ko liên wan tới mày

_Tao nói rồi, mày dẹo trên cái ghế tao đã ngồi và đang định ngồi mà tao cũng hok mún gây sự với mày, xéo đi trước khi tao nổi nóng

_Tao ***** xéo, mày làm ji' tao

_Hoá ra 1 năm wa, gan mày to hơn hẳn thì phải

Nó cười khẩy một cái rồi tát Nhi một cái ko đến nỗi là đau hay chảy máu miệng, nó nói:

_Tao ko mún đánh với đứa chưa đánh đã thua như mày đâu nhá, vì tao bik nếu tao đánh thì tao ko nường tay mà như vậy thì có người lại chen ngang vào nữa, rắc rối thí mờ

“I never love you, but someday.....”

_Chuông đt của mày reo kìa Yến

_Uh

Nó nhìn vào màn hình đt một lúc rồi ko bắt máy mà lấy đt đút túi, thấy vậy, Nhi đc nước nói:

_Ba mày gọi chứ ji' , sao lại ko bắt máy chứ, ***** wa' đó

_Chắc mày chưa quên 1 năm trước mày bị tao đánh như thế nào đúng hok, mún bị típ ko, con chó

_Mày.....

Nó bỏ đi, để mặc Nhi trở nên tái mặt vì tức tối, lần này ko phải Nguyệt rượt theo nó nữa mà là Phong, tới khuôn viên, Phong mới bắt kịp nó rồi nói:

_Làm quái gì mà em chạy nhanh thế?

_Làm quái gì mà anh chạy theo em thế?

_Lo, ko đc sao?

Nó ko trả lời mà nhìn về đâu đâu vì đơn giản là nó sợ khi nó hỏi tại sao anh lại lo thì Phong lại trả lời là vì yêu nó nữa, nó ko mún nghe câu trả lời đó, càng tránh tình huống đó càng tốt, nó nghĩ với cái tính lạnh lùng thì chẳng đáng để đám con trai phải thề sống thề chết vì nó

_Ko hỏi tại sao àh?

_Ko, ko mún bik, chẳng mún nghe

Thoáng nhìn lên cổ nó, Phong thấy nó vẫn đeo sợi dây chuyền mình tặng:

_Em vẫn đeo sợi dây đó hả?

_Đẹp thì đeo, ko đc sao

Câu trả lời đó làm Phong hơi thất vọng, lý do chính là vì nó có chút cảm giác xao xuyến, nhớ 1 chút về Phong, lúc đeo sợi dây, nó cảm thấy bớt cái cảm giác khó chịu hơn, nhưng trong thâm tâm, nó bik nó chẳng xứng với Phong, Phong là hotboy, còn nó là coolgirl, cả 2 như Mặt Trời và Mặt Trăng, chẳng bao giờ có thể thành đôi đc

5. Chương 5

TẠI NHÀ NÓ:

_Mới về hả, vô ăn cơm đi

Nó lặng lẽ ngồi xuống, cả nhà im lặng vì bộ mặt của nó lúc này thấy rõ là nó hok đc vui, đc 1 lúc, nó nói:

_Hồi sáng, ông ta có gọi đt cho con

Cả nhà típ tục im lặng

_Chút con wa nhà ông ta lấy tiền cấp dưỡng

_.....Tao nhớ nhà mình đâu thiếu gì

_Bổn phận là bổn phận

_Nhưng mà....em ko tha thứ cho cha sao Yến? [Thu lên tiếng]

Nó cười một cái rồi nói:

_Ông ta ko đáng đc tha thứ, em sẽ cho ông ta phải hối hận vì đã từ bỏ tất cả để đến với 1 người đàn bà chỉ bik bòn rút

_Con đừng như vậy mà Yến, mẹ xin con lun đấy, con định làm gì?

_Chả cần phải làm gì cả, có nhữn lúc ko cần đánh vắn đầu, con sẽ cho bà ta ra khỏi căn nhà đó mà ko 1 xu dính túi, thôi, con đi đây
Nó đi xong, anh nó mới nói:
_Cũng may là con chưa làm gì chộc giận nó nếu ko chắc đến sống cũng ko nổi với nó wa'

TẠI NHÀ CỦA ÔNG DƯƠNG:

_Ông Dương, lâu wa' ko gặp
_Ông Hoàng, vào đi, còn đây là.....
_Con trai tôi, Long
_Chào chú
_Chào cháu
_Ông và Hà sao rồi?

Ông Hoàng chen vào một câu ngang xương khiến ông Dương cứng họng, đc 1 lúc, ông nói:

_Bà Cúc mà nghe là chết tôi
_Bà ta có yêu gì ông đâu, yêu tiền của ông thì có
_Thôi, uống nước đi
_Thưa.....cô Yến đã tới

Ông Dương nở ra một nụ cười hiền khi nó đứng trước mặt ông và 2 người khách, ông Hoàng mãi nhìn nó đến nỗi ông Dương - cha nó - phải gọi mấy lần, ông ta mới quay lại, còn Long thì "Wa, cô gái này đẹp thật, nếu so ra thì mấy đứa con gái mình từng gặp chỉ đáng vứt sọt rác thôi, cô gái này mới đúng nghĩa là đẹp"

_Bộ mặt mình dính lọ hay sao mà bạn lại nhìn ghê thế
_Ko, đâu có, chào bạn, mình là Long
Nó đưa tay lên miệng nhìn Long, đó là thói quen của nó khi suy xét ai đó, nó nói:
_Bạn học lớp mấy zà?

_12
Nó cười, một nụ cười rất đẹp khiến Long phải ngây ngất rồi nói:

_Anh lớn hơn em một tuổi mà, chào anh, em là Yến, cháu chào bác, chào ba

Nó nhìn quanh nhà rồi nói:

_Cô dì ghê đáng kính của con đâu rồi ba
_Cổ.....Mà thôi, hôm nay, cổ ngủ nhà bạn, mà cũng lâu rồi, ba ko ăn đồ con nấu, con có thể.....
_Đc thôi

Rồi nó đi vào bếp, cha nó và ông Hoàng bấy giờ mới nhận ra là Long đang nhìn theo Yến, ông hỏi:

_Đừng nói với chú là con có ý gì với nó à nha
_Chưa bik nữa, cũng có thể

Long cười 1 nụ cười mà anh ta lun dùng để mê hoặc mấy girls, khiến mấy girls đó lun coi đó là nụ cười dành cho riêng mình. Nghe và thấy như vậy, ông Hoàng và cha nó mới cảm thấy lo sợ vì 1 tháng Long thay gần 20 cô bồ khiến ông Hoàng cũng cảm thấy sợ nữa là ông Dương. Đúng lúc đó, bà Cúc về, nó cũng vừa bước ra và cả 2 chạm mặt, nó nói:

_Con tưởng hôm nay dì ngủ nhà bạn

Trước mặt ông Dương, bà ấy phải nói nhỏ nhẹ rằng:

_Àh, dì có chút chuyện

Rồi nó bước đến bàn, rót một ly trà nóng, đưa cho bà ta nhưng đến khi bà ta sắp cầm, nó lại buông tay ra, khiến nước nóng rơi vào tay mình, tuy đau nhưng nó lại đc nước nói:

_Con chỉ mún đưa nước cho cô thôi mà, tại sao cô lại hắt vào con

Bà Cúc trừng mắt nhìn nó, ông Dương hét lên:

_Bà làm jì' vậy?

_Tôi.....Tôi có làm jì' đâu, thôi, khỏi lấy đồ cũng đc, tôi đi đây

Bà ta ko quên quay lại liếc nó trong khi nó cười mãn nguyện, Long đã thấy nụ cười đó, anh ta nói:

_Để con đưa Yến lên phòng băng lại ạ

_Uh, nhờ con vậy

TẠI PHÒNG CỦA NÓ:

Vừa lấy hộp sơ cứu, Long vừa nói:

_Em cố ý đúng ko?

_Đúng thì sao mà sai thì sao

_Chả sao cả

Long ngồi cạnh nó, cầm tay nó lên mà băng bó, nó nói:

_Đám con gái mê anh mà thấy cảnh này chắc treo cổ tự tử wa'

_Sao em nói vậy?

_Chả phải sao, nhìn anh như vậy mà ko có con gái mê mới là lạ đó

_Em ghét dì Cúc lắm àh

.....

_Đến mức nào?

_Đến mức mún giết bà ta

.....

_Vì bà ta mà em đã mất tình thương của cha, cũng chỉ vì bà ta làm kỳ đà cản mũi

_Em là con cô Hà đúng hok?

_Uhm, thôi, em phải xuống làm đồ ăn típ đây

Nó vừa đứng lên thì lại bị vấp cái hộp sơ cứu, cũng may Long đi trước nó nên kịp thời quay lại đỡ và đương nhiên nó ngã vào Long, ai nhìn ko bik tưởng 2 đứa đang ôm nhau ấy chứ, Long hỏi:

_Em có sao ko?

_Ko sao

Nó vừa nói vừa vội vã đứng dậy, Long mỉm cười gian 1 cái rồi chạy theo nó xuống phòng khách
Xong bữa tối, mẹ nó có gọi đt lại cho nó nói:

”Mai con nhớ về thay đồ rồi tới khách sạn The King nhá

Toàn đối tác của mẹ, con đến làm ji’?

Thì con cứ đến đi ẹ zui

Con bik rồi”

Nghe đt xong, nó nói:

_Con xin phép lên phòng, chào anh

Nó bỏ đi lên, Long nói:

_Cha, mai con sẽ đi với cha

_Sao con thay đổi lẹ vậy?

_Nhờ cuộc đt lúc nãy, Yến và cô Hà nói chuyện đó

_Con đang nhắm tới con chú hả?

_Ko, nếu nói đang nhắm thì đang có hứng thú đúng hơn

Ông Hoàng và cha nó đều im lặng trước nụ cười ko chút ji’ là lương thiện của Long

TẠI NHÀ PHONG:

_Phong, mai con nhớ đi với cha nha

_Có ông Hoàng, ông Thái đi ko ạ?

_Đương nhiên có

_Rồi, chắc 100% là Long và Nhi có đi

_Có sao đâu, đối tác mà, lần này ông Dương và bà Hà cùng có mặt, 2 vợ chồng mà gặp chắc khó xử lắm

_Là sao?

_2 người đó đã từng ly dị đó mà, lần này bà Lan cũng có đi đó

_Vậy là Ngọc có đi

_Sao con zui wa’ vậy?

_Tại vì Ngọc yêu Long nên chắc chắn cô ta sẽ theo Long đến nỗi thằng đó ko wen đc nhỏ nào lun, miễn
sao là Ngọc làm sao để con khỏi phải cãi lộn với Long là đc rồi, mai con đi

_Pó tay, mỗi đứa nhin chút ko đc àh

_Ko, ngay từ lúc con gặp nó, con đã có cảm giác, có ngày nó sẽ cướp đi của con thứ mà con quý nhất,
tuy con ko bik là ji’ nhưng con ko mún điều đó xảy ra nên càng ít gặp nó càng tốt

TẠI KHÁCH SẠN THE KING:

_Con chào các bác [Phong nói bằng giọng rất lễ phép]

_Quý tử của ông đây đúng ko? Nhìn đc lắm

_Cám ơn ông

_Thưa cha và các bác, cho phép con wa kia ạ

_Uhm

Phong đang định chuồn thì bị 1 tiếng kêu giật lại:

_Kính định ko đội trời chung, hôm nay rảnh rồi tới àh

_Tao mới phải hỏi mày câu đó áh

_Anh Long [Ngọc chạy đến]

_Anh Phong [Nhi xáp lại]

_Nhạc đã nổi lên, đúng lúc đó, cửa bật mở, bà Hà, Toàn - anh nó và nó bước vào. Đám con trai ở đó như mở cờ trong bụng, chạy đến mời nó nhảy nhưng chợt thấy Long, nó hất tay 1 thằng công tử rồi bước đến chỗ cả đám đang đứng

_Phong, Long, em hok ngờ là 2 anh ở đây đó

_Hj', nhảy với anh hok?

_Còn em thì sao? [Ngọc hét lên]

_Ko thì nhảy với anh đi

_Anh Phong [Nhi hét]

_Thôi, 2 anh nhảy đi, hôm nay em hok có hứng, em đang trật chân vì hồi nãy, em vấp phải sợi dây nên ngã từ cầu thang xuống, đau thấu trời

_Uhm, tiếc wa' [cả 2 đồng thanh]

Rồi nó lại cười, cái nụ cười mà Phong và Long lần đầu nhìn thấy mà vẫn ko thể we^ n đc, chỉ có điều nụ cười này đẹp hơn, tinh nghịch hơn những cái cười lạnh lùng mà 2 người đã từng thấy

Nó bước đến chỗ anh nó và nói chuyện rất hợp với các đối tác khiến họ rất vui, rồi cái ji' đến cũng đến, cha nó và mẹ kế của nó đã đến. Nó ko mún cản trở nhưng mẹ kế của nó đã kéo cha nó đến chỗ mẹ nó, ông Thái và vợ ông ta cũng bước đến, 2 người đàn bà khó chịu xáp lại nói đâm thọt mẹ nó mặc sức ấy ông chồng cản trở, cuối cùng, anh nó lên tiếng:

_Mẹ, ông Hoàng và ông Tâm [cha Phong] gọi mẹ kìa

_Àh.....uh.....

_Mày tiếp 2 cô đây giùm mẹ nha Yến

_Yến tâm [Nó cười gian 1 cái khiến anh nó còn phải lạnh sống lưng]

Chờ mẹ nó đi xong, nó nói:

_Ngại wa', mẹ hok tiếp 2 bác đc, 2 bác thông cảm nha

Nó bỏ đi, vợ ông Thái nói:

_Ủa, sao ko đâm như lần trước mà rút lẹ vậy?

Nó quay lại nhìn bà ta và bà mẹ kế của nó rồi nói:

_Con người ta phải bik trưởng thành 1 chút, cái ji' đáng nói mới nói, ko đáng để wan tâm

thì nên để wa 1 bên, chấp nhận nhieu wa' giống trẻ con lắm

Nó bước đi, bà Hồng[vợ ông Thái] và mẹ kế của nó tím mặt vì tức vì câu nói đó giống như đang nói họ như trẻ con vậy

Đi đc một lúc, cái chân bị trật của nó lại cảm thấy đau, nó buộc phải vào phòng nhân viên xem có ai help ko, bước vào thì điện bên ngoài lẫn bên trong bỗng phụt tắt. Tổn thương tinh thần đã làm nó trở nên sợ bóng tối, nó vừa khóc thì.....1 vòng tay đã kịp thời ôm lấy nó, vòng tay thật ấm áp đó đã khiến nỗi sợ trong nó vơi đi phần nào nhưng nó đang thắc mắc là vòng tay này của ai. Đc 1 lúc, điện đã có lại, trước mặt nó bây giờ là Phong. Nó bất ngờ đến nỗi ko thể nói gì đc nữa, như hiểu đc thắc mắc của nó, Phong nói:

__Lúc này, anh thấy em zô đây nên anh zô xem có gì hok đó mà

__Ui da

Bây giờ nó mới sực nhớ đến cái chân, Phong nói:

__Em ngồi xuống đi

Nó ngoan ngoãn ngồi xuống, Phong quỳ xuống bên, xoa bóp chân lại cho nó, nó ko nói gì, đúng hơn là ko thể mở lời nhưng cái ko khí im lặng lại wa' là khó chịu nên cuối cùng, nó hỏi:

__Sao anh bik em sợ bóng tối?

__Anh nghe tiếng khóc của em chứ đâu bik em sợ bóng tối, chỉ là anh nghĩ chắc có chuyện gì nên tính an ủi em đó mà

__Tại sao anh lại mún an ủi em?

Phong ngược lên nhìn nó nói:

__Đơn giản là vì ko hiểu sao anh lại ko mún thấy em buồn

Nó né tránh ánh mắt của Phong, ánh mắt như mún nhìn thấu trong lòng nó, nó rất sợ những ánh mắt như vậy. Một việc mà cả 2, ko ai ngờ tới, Long đã đứng ngoài cửa này giờ và nghe đc đoạn đối thoại của nó và Phong nhưng anh lại im lặng quan sát.

“RẦM”

__Mới sáng sớm mà mà sao dzậy? [Minh hỏi]

__Mày nghe kìa

.....

__Ê! Lớp mình có hs mới vào đó

__Trời, thiệt hả, trai hay gái

__Con trai

.....

__Thì có sao đâu?

__Nghe câu típ đi

.....

_Tên là Long đó, handsome lắm, hồi nãy, đi ngang wa phòng GV, tao thấy ảnh ờy

.....

_Có chuyện tên trùng tên mà

_Vấn đề là hok có, là nó đó, hồi nãy tao coi hồ sơ rồi, ko lẽ anh em song sinh của nó

_Mà nó chuyển wa đây làm jì dzậy kà

_Ai bik, chắc chắn là có lý do chứ thằng đó hok có rảnh mà tự nhiên chuyển wa đây

_Uh

Thầy chủ nhiệm bước vào lớp, câu đầu tiên là cái câu mà Phong ko hề mong đợi:

_Các em, hôm nay, lớp chúng ta có 1 hs mới, vào đi em

Và đúng như nãy giờ bàn tán, Long bước vào làm các girls trong lớp điên đảo hét lên:

_Ôi, đẹp trai wa'

_Handsome ghê

.....

_Chào các bạn, mình là Long, rất mong đc làm wen với các bạn

Liền sau câu nói đó là 1 nụ cười mà như đã nói, ai cũng tưởng là của mình, cả lớp tràn ngập trái tim từ các bạn nữ dành cho Long và sát khí của Phong dành cho Long mà ai cũng bik nên cả lớp đều im lặng hok hét nữa. Lớp trưởng đứng lên và thật bất ngờ, đó là Ngọc, chính Long cũng hok ngờ tới, Phong nở 1 nụ cười ranh mà khi thấy Long thở dài 1 cái, Ngọc nói:

_Chào mừng anh đến với học viện này

_Nếu em mún hiểu rõ mọi việc thì nên ngồi cạnh Ngọc

Liền lúc đó, Yến bước vào làm lớp típ tục tràn ngập trái tim, nó bất ngờ khi thấy Long ở đây nhưng nó ko nói jì mà đưa sổ điểm cho ông thầy rồi nói:

_Thầy HT nhấn có việc cần gặp thầy trong giờ ra chơi đó

_Cám ơn em

Đám con trai nhìn theo nó kể cả Phong & Long làm Ngọc và mấy đứa kia có chút hụt hẫng, Long nói:

_Dạ thôi, em ngồi bàn cuối đc rồi ạ

_Nhưng.....

Ko đợi cho ông thầy nói thêm, Long đi xuống bàn cuối ngồi khiến Ngọc nghiến răng, tím mặt vì tức giận

GIỜ RA CHƠI:

_Anh Long, anh có bạn gái chưa?

_Anh Long, đi ăn dzới em hok?

_Anh Long, chút đi ăn kem dzới em hok?

.....

Đang tranh giành hoàng tử, bỗng:

_Tụi bây tránh ra hết coi

Ngọc hét lên, cả đám con gái ở đó đều tránh, cô típ tục:

_Tại sao hồi nãy anh hok ngồi gần em?

_Vì anh hok thix, đơn giản

_Anh nói dzậy là sao? [Ngọc vừa nói vừa cười như hok tin vào tai mình]

_Anh hok thix bị em gò bó như zậy đâu, anh & em chẳng là ji' của nhau, tốt nhất là em nên hiền lành như xưa, như zậy thì anh và em mới có thể như hồi đó đc

_Anh.....anh.....

Ko đợi Ngọc nói hết câu, Long đã ra khỏi lớp khiến Ngọc vô cùng tức giận mà thầm nghĩ: "Chẳng lẽ là tại con nhỏ hồi sáng, tao nhất định ko tha ày". Rồi nó hét:

_Anh Phong và anh Minh đâu rồi?

_Ra ngoài cùng lúc dzới Long rồi

_Tốt, tụi bây bik cái con nhỏ hồi sáng zô lớp mình hok?

Sau 1 hồi bàn tán, 1 đứa nói:

_Zời, tưởng ji', con nhỏ đó, ai mà hok bik, nó tên là Yến, là công chúa của trường, ko chỉ đám con trai trường mình mà mấy trường khác cũng theo đuổi nó nhưng nó đều từ chối 1 cách tàn nhẫn. Nó rất đc thầy cô yêu quý dù hay đánh lộn, vô phép nhưng học rất giỏi, tóm lại nó wa' hoàn hảo đến đáng ghen tỵ

_Nó sẽ ko còn hoàn hảo nữa đâu, đi theo tao, hôm nay tao phải xử nó

_OK

TẠI KHUÔN VIÊN:

_Sao mà lại chuyển wa đây?

_Tại sao lại ko đc?

_Tao chắc chắn là mà đang có âm mưu

_Đúng, 10 điểm, trước giờ tao và mà chưa tranh giành thứ ji' mà dùng hết sức cả, nhưng.....bây giờ, tao sẽ dùng hết sức, hết mọi thủ đoạn để có đc Yến

_Sao mà lại nhắm đến Yến? [Minh hỏi]

_Hứng thú

Long cười ranh ma một cái, cái nụ cười nửa miệng gian manh đó đã kích thích Phong:

_Rồi mà sẽ hối hận

Bổng.....1 đứa con gái chạy lại nói:

_Ko xong rồi, có đánh lộn

_Ai đánh ai? [Phong hỏi]

_Chị Ngọc rủ Nhi và 5 người nữa tới gọi Yến lên sân thượng, Nguyệt chạy theo thì cũng bị Linh và vài người nữa kéo lên sân thượng

Ba hoàng tử nghe đến đó thì chết lặng cả người, ko ai bảo ai đều chạy hết tốc lực lên sân thượng

TRÊN SÂN THƯỢNG:

_Giờ tụi bây mún ji'? [nó nói bằng giọng hững hờ]

_Đánh mày để chừa cái tật chảnh đó mà

_Đánh nó chỉ vì 2 người tụi bây yêu đều.....chắc chắc, nói sao ta

_Đừng bùm nữa mày, mún đánh thì nhào zô đại đi [nó nói zới Nguyệt rồi way wa nói zới đám kia]

Đúng lúc đó, 1 con nhỏ từ đằng sau đánh vào Nguyệt, Nguyệt gục xuống, trong lúc ko để ý, nó đã bị Nhi giáng 1 đòn từ trên đầu khiến cả người gục xuống, nó gượng dậy đc, Ngọc nói:

_Còn đứng đc hả, cho chừa cái tội láo nha kon

Ngọc cầm con dao lên định khắc vào mặt nó vài đường thì.....máu chảy nhưng ko phải là máu của nó mà là máu của Long. Ngọc hoảng sợ đúng lúc Phong & Minh chạy lên bắt gặp cảnh tượng đó, Phong nói:

_Cả đám lên phòng HT mau

Dù ko cam tâm nhìn nó đang lo cho Long nhưng Phong vẫn phải quay đi mà ko hỏi thăm nó 1 lời, với người con gái khác, anh ko như vậy nhưng với nó lại....., nó nhìn theo bóng của Phong rồi nhìn Long nói:

_Để em đưa anh vào phòng y tế

TRONG PHÒNG Y TẾ:

6. Chương 6

_Anh có sao hok? Máu chảy nhìu wa'

_Có sao đâu?

Một chút thoáng bần trên khuôn mặt của nó đã ko giấu đc Long, Long hỏi:

_Em bần vì Phong ko wan tâm đến em, đúng hok?

_.....Anh nói nhảm ji' vậy?

_Anh ko nói nhảm, em đã cho anh thấy điều đó

_.....

_Nếu em ko thừa nhận việc mình thix Phong thì cứ coi như hok có vậy

Bằng cho Long xong, nó định mở cửa đi ra ngoài thì Long kéo tay nó lại nói:

_Làm bạn gái anh đi

Hơi bất ngờ vì lời đề nghị đó nhưng mặt nó vẫn lạnh như băng, 1 lúc sau, nó nói:

_Em xin lỗi

_Anh sẽ ko bỏ cuộc đâu

Nó nở một nụ cười buồn nhìn Long rồi bước đi, vì tức giận, Long đâm vào bức tường làm nó có một đường nứt khá dài. Về phần nó, nó đi mà trong lòng rất đau, bỗng chuông đt của nó reo lên, đó là bà mẹ kế của nó, cuộc đối thoại kéo dài chừng 5 phút thì đt rơi xuống đất, nước mắt nó rơi ra ko ngừng.

ĐẾN TỐI:

_A lô [Phong đáp ngay khi chuông đt vừa reo lên]

_Cô đây

_Cô Hà hả? Cô sao vậy, cô khóc sao?

_Có.....có.....Yến ở.....ở đó ko con?

_Dạ ko, có chuyện gì' vậy cô?

_Ba nó.....ba nó.....bị đụng xe.....hiện đang trong tình trạng nguy kịch, bà Cúc - mẹ kế của nó đã báo lại rồi nhưng.....nhưng giờ.....vẫn chưa thấy nó về, bác sĩ nói là nếu đêm nay ba nó ko wa khỏi thì.....thì.....

_Con bik rồi, để con đi tìm cô ấy

_Cám.....cám ơn con

Vừa cúp máy, Phong vội vã chạy ra ngoài tìm khắp những khu vực gần trường và gần nhà, trời thì đang mưa, vụ tìm kiếm coi bộ hơi bị căng, bỗng Phong để ý tới 1 đám con trai đang đứng ở vỉa hè và anh nghe chúng nói:

_Đi chơi với tụi anh đi em

_Ngồi đây làm gì', mưa ướt hết

Một đứa kéo tay cô gái đang ngồi giữa chúng, linh cảm cho Phong bik đó là nó, anh vội vàng đến và hét lên:

_Tụi bây xéo hết cho tao

_Mày là ai mà láo vậy?

1 thằng trong số đó dùng chân đá cái thằng vừa nói câu đó rồi quay lại nói với Phong lúc đó đang bẻ tay răng rắc, mặt đầy sát khí:

_Dạ, anh Phong cho em xin lỗi, em hok bik dạy nó

_Anh.....anh làm gì' phải cúi chào nó

_Mày nín đi, anh hai chỗ này đó, mún sống yên ổn thì nín giùm tao[thằng đó nói khê]

_XÉO[Phong nhắc lại]

Cả đám chạy vắt giò lên cổ, Phong quay lại nhìn cô gái đang ngồi bệt giữa mưa, người cô ướt sũng nước, những đường nét trên cơ thể hiện ra rất rõ vì quần áo đã dính chặt vào người cô do nước. Và.....linh tính ko bao giờ phản bội Phong, đó đúng là nó, nước mắt nó vẫn rơi xuống cùng những giọt nước mưa, mắt nó đỏ lên trông thấy, Phong cởi áo khoác của mình khoác cho nó, lúc này, nó mới ngẩng mặt lên nhìn Phong, bỗng nó hỏi:

_Anh là ai?

Phong chết điếng người khi nghe nó nói câu đó, sờ vào đầu nó, Phong thấy máu, máu rất nhiều, nó típ tục nói:

_Anh là ai?

.....Là bạn em, em có nhớ là cha em đang ở BV ko?

_Nhớ chứ

Phong hơi ngỡ ngàng vì anh hỏi tới đâu, nó nhớ tới đó kể cả Long nhưng chỉ duy có anh là nó ko nhớ, anh nói:

_Anh chở em đến BV thăm cha em nha, băng vết thương trên đầu em nữa

_Nhưng.....anh là ai?

_Chút nữa em sẽ bik

Nó ngoan ngoãn lên xe đến BV

TẠI PHÒNG CHỤP NÃO Ở BV:

Tất cả - Long, Phong, Minh, Nguyệt, bà Hà - đều đang hồi hộp mong chờ kết quả, bác sĩ bước ra nói:

_Em ấy bị 1 vết thương ở đầu nên đã ảnh hưởng đến não bộ

_Con tôi có sao ko bác sĩ?

_Tạm thời thì kết quả cho thấy em sẽ quên đi 1 thứ gì đó mà em hay nghĩ đến nhất, tính cách sẽ trái ngược hồi đó nữa vì 1 phần não bộ đã bị tổn thương mà

_Cám.....cám ơn bác sĩ

Cô bác sĩ vừa đi thì nó vừa ra, quả thật nó đã trở nên hiền lành đến nỗi hok ai nhận ra nó nữa, nó đến bên Phong nói:

_Anh chưa nói với em anh là ai mà

Nhìn nó trở nên ngây thơ như 1 đứa trẻ, Phong ko khỏi chạnh lòng, anh nói:

_Anh là Phong

_Em có wen anh hok?

_Có, chỉ là em đã quên thôi

Đôi mắt thoáng buồn của Phong đã hok giấu dc nó, nó nhẹ nhàng quàng tay ôm lấy cổ Phong, 1 hành động mà nếu là hồi đó, nó sẽ hok bao giờ làm, việc này đã khiến mọi người có mặt ở đó thật sự ngỡ ngàng, kể cả Phong, nó nói:

_Chắc chắn em sẽ nhớ ra anh

Phong bật cười rồi anh nhìn nó mà nở 1 nụ cười khiêu khích nói:

__Em chắc chắn sao?

__Em ko còn nhớ em trước kia như thế nào nhưng chắc chắn anh là người mà hồi đó em rất quý mến nên mới quên anh vì cô bác sĩ đã nói là: em đã quên đi thứ quan trọng nhất của mình còn jì‘

__Yến, em có nhớ những việc trước khi em ra khỏi trường ko?[Long cắt ngang]

Nó bỏ tay ra khỏi Phong rồi nhẹ nhàng lắc đầu nói:

__Em chỉ nhớ là có 1 người nào đó đi với em ra khỏi trường, đi đến cầu thang thì.....Áh

Nó ôm đầu la lên, đúng lúc đó, Nhi và Ngọc đi vào, vừa thấy Phong, Nhi nói:

__Đúng là anh ở đây.....

Nhi chưa nói dứt câu thì thấy Yến, ánh mắt của Nhi lộ rõ vẻ bối rối, Nhi nói:

__Sao.....sao.....mày.....lại.....ở..... ..đây.....?

Vừa nhìn thấy Nhi, nó ôm chầm lấy tay Phong, ánh mắt sợ sệt, thấy ko bình thường, Phong hỏi nó:

__Em sao vậy?

Nó vẫn im lặng, ánh mắt vẫn nhìn Nhi, tay nó bấu chặt lấy tay Phong hơn, Phong quay lại nhìn Nhi, ánh mắt cô bối rối hơn khiến Phong, Long, Minh, Nguyệt ko khỏi nghi ngờ, còn bà Hà đã về phòng bệnh của chồng mình rồi, Nhi nói trong sự lo lắng:

__Mày.....mày sao.....vậy?

Nó nhắm chặt mắt lại khi Nhi đưa tay định “hỏi thăm” nó, thấy vậy, Phong ôm nó vào lòng, ánh mắt vẫn ko rời Nhi, còn Long thì ngăn bàn tay của Nhi lại và nói:

__Có vẻ như Yến hok thix sự hỏi thăm của em thì phải

Ngọc nãy giờ vẫn im lặng vì cô đã nhận thấy vẻ hok bình thường ở Nhi, Phong nói:

__Tối nay anh sẽ ở lại với bác Hà để lo cho bác Dương, em về đi

Dù ko cam tâm nhưng 2 người là wa’ nhieu, Long nói:

__Vậy tao về đây

Long vừa đi thì Ngọc chạy theo, Nhi cũng trốn tránh ánh mắt dò hỏi của Phong bằng cách chạy biến vào thang máy

Phong nhìn nó hỏi:

__Sao em lại sợ hãi vậy?

__Cô ta.....chính cô ta.....

Nó nói trong nước mắt, Phong ôm nó vào lòng mình chặt hơn, ”Lần này thì anh ko thể tha cho em đc rồi, Nhi ạ”

Đợi cho Yến thiếp đi trong phòng bệnh của ông Dương, Phong ra ngoài và gọi đt cho mấy thằng đàn em:

_A lô, anh hai hả? Có chuyện gì hok anh?

_Tao mún bik khoảng từ 2h đến 5h, con Nhi ở đâu, làm gì, mày dùng mọi cách tra hỏi mấy đứa trong trường cho tao

_Dạ nhưng sao lần này anh làm căng wa' vậy?

_Tao nghi rằng nó đã làm 1 việc ko nên làm và nếu đúng như vậy thì nó phải trả giá

_Nó là con gái mà

_Tao ko cần bik, mà mày hỏi nhieu wa', lo làm đi

Nói rồi Phong cúp máy ko để cho thằng đàn em nói thêm gì nữa

SÁNG HÔM SAU:

Vị bác sĩ già bước ra rồi lắc đầu 1 cái, nó và mẹ nó đều khụy xuống, anh nó cố giấu nỗi thương tâm trên mặt mà cùng với Thu an ủi bà Hà, Phong lo đỡ nó, anh ko bik phải an ủi nó ra sao với cú shock này. Cha nó đã mãi ra đi, bà mẹ kế của nó ko nói gì cũng chẳng khóc như nó và mẹ nó. Một người đàn ông đến tự nhận mình là luật sư và nói:

_Trước khi chết, ông Dương đã lập ra 1 bản di chúc và nói rằng di chúc sẽ đc mở ngay sau khi ông chết dù là ở đâu vì ông ko mún người nào đó mừng trước cái chết của ông:

Ông ta lấy từ trong cặp ra 1 phong bì và lấy tờ giấy bên trong đó đọc to:

_”Trước hết là tôi xin lỗi bà, bà vợ đã sống cùng tôi 40 năm và tha thứ cho tôi khi trong 1 phút lầm lỡ, tôi đã lấy người đàn bà khác về. Cha xin lỗi các con, đặc biệt là con, Yến àh, cha bik là con mãi ko tha thứ cho cha nhưng cha vẫn mong phép màu đó sẽ xảy ra. Tha lỗi cho cha. Cha bik cha sẽ có ngày này và đúng là cha đã chết trong cô đơn, cha đã làm con, Toàn và mẹ con đau khổ, cha đã khiến con trở thành một khối băng vĩnh viễn ko tan, đã khiến con trở nên băng giá vô tình với tất cả, nhưng cha tin rồi trái tim con sẽ tan chảy trước tình cảm của 1 người con trai nào đó, cha tin như vậy. Toàn bộ tài sản cha gây dựng, 1/3 sẽ là của con, 1/3 của Toàn và 1/3 nữa thì tùy con định đoạt, cho hay ko là quyền của con. Còn bà, tha thứ cho tôi, tôi mãi yêu bà, Hà àh nhưng tôi đã phạm 1 sai lầm ko cứu vãn đc. Một lần nữa, tôi xin lỗi”

Bà mẹ kế của nó khụy xuống khi ông luật sư đọc xong tờ di chúc, toàn bộ ko hề có tên bà ta, còn nó và mẹ nó lại típ tục khóc, nhất là nó, nó gục hẳn trong lòng Phong mà khóc, khóc mãi ko ngừng. Nó khóc vì nó đã hiểu lầm cha mình. Anh nó lên tiếng phá tan bầu ko khí ảm đạm:

_Số tiền 1/3 đó, mày tính thế nào để luật sư còn dễ quyết định

_Em sẽ.....

Em sẽ lấy 1 nửa từ 1/3 đó cho bà ta

_Mày điên àh? Tại sao?

_Làm người phải tha thứ cho nhau đi anh, đừng nên oán hận mãi nữa, 1 nửa còn lại, em sẽ tặng cho viện dưỡng lão, chú dằn xếp giùm con nha, luật sư

_Nhiệm vụ của chú mà, chú đi đây

Bà mẹ kế của nó quá hồ thẹn nên lấy túi xách rồi chạy đi, đúng lúc Long vừa tới, thấy không khí ảm đạm thì Long đã hiểu chuyện gì xảy ra, anh nói:

_Chia buồn với bác, bác Hà

_Cảm ơn cháu nhiều lắm

_Cháu có món quà cho bác đây

_Bác ko có hứng lúc này

Long vừa búng tay thì có 2 đứa đàn em đến kéo lê theo 1 thằng cỡ chừng 20 tuổi, trên người chưa chỗ nào là chưa bị đánh, Long nói:

_Đây là người đã đụng bác Dương rồi bỏ chạy, cháu chỉ tìm người còn việc định đoạt số phận tên này thì cháu dành cho bác

Thằng đó la lên:

_Tôi ko làm

Nó nãy giờ đứng yên nhưng nghe câu đó, nó bước đến thằng đó nói:

_Anh ko làm?

_Ko....tôi....tôi....ko.....làm.....

_Nói lại đi, anh phải thề là anh nói thật nếu ko, tôi ko nghĩ anh có thể bước ra khỏi BV này
Toàn xen vào:

_Tao tưởng phải tha thứ

_Đúng nhưng em ghét ai làm việc tà trời gì rồi chối lảm

Thằng đó run run nói:

_Tôi.....tôi.....thề.....là.....tôi... ..

_Có hay ko?

_CÓ.....tôi....có.....làm.....

_Em định sao? [Long hỏi]

_Luật pháp cùng lắm chỉ phạt tù nhưng em mún theo luật của riêng em, giết người đền mạng

_Ok

2 thằng lúc nãy kéo tên đó ra, tên đó la lên:

_Ko.....ko.....th.....a.....cho..... tôi.....

_KHOAN

Mẹ nó la lên, rồi bà ấy nói trong nước mắt:

_Người này chết rồi thì ba con có vui lòng hay ko, phải bik tha thứ con ạ, đừng vì hấn là tên giết cha con mà con lại tàn nhẫn như vậy

Nó ko nói gì nữa mà chạy lên sân thượng, Long hỏi Phong:

_Ko chạy theo àh?

_Chắc chắn mày có ji' để nói với Yến nên mới hỏi tao như vậy

_Đúng, đem thằng đó lên công an đi

Rồi Long cũng chạy lên theo, Thu hỏi:

_Em ko lo àh?

_Lo ji' ạ?

_Long và nó [Toàn tiếp lời]

_Phải để viên ngọc tìm đúng chỗ của mình chứ ạ, nếu đó là Long thì sao

Tất cả đều im lặng khi nghe Phong nói vậy

TRÊN SÂN THƯỢNG:

_Cám ơn anh

_Về việc anh đã bắt tên đó àh

_Sao cũng đc

Sao 1 hồi im lặng, Long nói:

_Em đi Pháp với anh ko?

_Anh nói vậy là sao?

_Cha anh vừa thông báo sáng nay, ông bảo là việc hợp tác với mẹ em đã xong, gia đình anh sẽ wa Pháp để cha anh tiếp tục sự nghiệp, Pháp là vương quốc thời trang mà cha anh kinh doanh về nó mà

_Vậy.....

_Đúng, đây sẽ là lần cuối anh gặp em, em đi cùng anh ko?

Nó lắc đầu, Long nói:

_Đã mất trí nhớ nhưng em vẫn còn luyện tiếc Phong àh

_Dù ko nhớ về anh ấy nhưng em vẫn thấy ở anh ấy có ji' đó rất thân wen, gần gũi, em xin lỗi anh

_Mới chuyển về trường em đc 1 ngày lại phải đi, chán wa'

_Chừng nào anh đi

_.....Bây giờ

_Gấp vậy

_Cha anh đã sắp xếp tất cả chỉ để anh đến với Ngọc, vé máy bay ông cũng đã mua khá lâu, mua chung với gia đình Ngọc mà, ko đến với người mình yêu cũng đau thật, nhưng..... anh mong em hạnh phúc

_.....Cám ơn anh

_Anh sẽ thử yêu Ngọc xem, trễ rồi, anh phải đi đây

Nói rồi Long kéo nó vào lòng mình, hơi ngờ ngàng nhưng Long nói:

_Cho anh 10 giây thôi

Nó lại típ tục khóc, Long bước đi và anh ko ngoáy đầu nhìn lại, xuống dưới thấy Phong đang

đứng, xung quanh là mấy bà cô y tá bu đông nghẹt khiến Phong mún tắt thở, cũng may là mấy người đó hok thấy Long nếu hok thì.....tội thiệt, Phong thấy Long xuống thì bước tới hỏi:

_Yến đâu mà mày xuống một mình vậy? Nhìn mặt mày khó hiểu quá

_Mày ko đảm tao ko đc àh

_Thối wen thôi

_Đây là lần đầu tiên tao nhường mày, vốn nghĩ nhất định tao sẽ ko nhường Yến cho mày nhưng.....ko hiểu sao, tao lại chạnh lòng trước những giọt nước mắt đó, nghe tao nói đây, mày ko mau nói hết với Yến, có ngày mày sẽ hối hận

_Hoá ra là cảm giác của tao đúng

_Cảm giác gì?

_Có ngày mày sẽ cướp đi thứ mà tao quý nhất, tao đã có linh cảm như vậy nhưng cảm ơn mày đã ko cướp đi

_Vì ko đc thôi, thôi, tao đi đây

_Đi đâu?

_Đi Pháp

Rồi Long chạy đi, đây là lần đầu tiên anh chịu nhường Phong 1 thứ gì nhưng bik sao đc, số trời định sẵn là nó sẽ ko thuộc về mình thì có cố gắng mấy cũng vậy thôi

TẠI NHÀ PHONG:

_A lô, mày hả, có tin gì chưa?

_Dạ, có rồi

_Nói

_Em đã tra hỏi mấy đứa trong trường rồi, có đứa nói lúc 4h, Nhi đi ra khỏi lớp mà hok có sự cho phép của bà cô

_Có vậy thôi sao?

_Còn.....

_Còn gì?

_Một đứa khác đã tận mắt nhìn thấy Nhi đẩy Yến xuống cầu thang, tuy chỉ có 7 bậc thôi nhưng nghe cái đứa đó nói Yến chảy máu nhũu ở đầu rồi ngất đi, Nhi đã cầm đứa đó khai ra mình, hình như đứa đó còn thấy đôi mắt của Yến lúc đó ko nhắm mà mở hé nhìn vào Nhi, nhìn thoáng wa cứ ngỡ là đã ngất

“Đó là lý do mà Yến sợ Nhi”

_A lô, anh còn đó hok vậy, anh Phong?

_Àh còn, cảm ơn em nha

_Dạ, đâu có gì, còn gì nữa hok anh?

_Hok, đc rồi

Nói rồi Phong cúp máy rồi thay đồ lên trường, trước là để xem Nhi trả lời ra sao còn nữa là đã nghỉ tiết buổi sáng rồi, ko đi tiết chiều thì cha HT lại nói nữa, mệt. Vừa đến trường đã bị Minh kêu ca vì cái tội đổ hết công việc lên đầu, xong, Minh hỏi:

__Sao rồi?

__Sao jì'?

__Yến lúc này thay đổi 360 độ làm tao chả hỉu jì' cả

__Mất trí nhớ

__Vậy sao, bik thủ phạm chưa?

__Rồi, là Nhi, bik cô ta ở đâu ko?

__Kia kìa

Minh nói rồi chỉ tay xuống tầng 1, Nhi, Linh, Nguyệt có vẻ đang cãi nhau còn nó chỉ lẳng lẳng đứng nhìn, thấy vậy Phong nói:

__Giấy đình chỉ học? Mà có 1 tờ ở đó ko?

__Có, nè

__Đi

Cùng lúc đó, Nhi và Linh đang cãi với Nguyệt, cuộc cãi vã lên đến hồi cao điểm, Nhi nói:

__Tụi bây nghĩ có anh Phong và anh Minh bao che thì đc sao?

__Rồi sao? Mà mún jì'? Nói đại ra đi, úp mở quài, ganh tị hả? Tao hỉu mà

__Mày.....

__Mày nín, ở đây chưa có lượt mày lên tiếng [Nguyệt nói với Linh]

__GIỜ TỤI BÂY IM KO, TAO MỆT WA'

Nó hét lên, Nguyệt đã dừng lại nhưng Nhi còn típ tục nói:

__Hứ, mày nghĩ có anh Phong rồi thì nói j'ì tụi tao nghe đó chắc, mơ đi, anh Phong chỉ thương hại mày thôi

“Chát”, nó tát Nhi 1 cái rồi nói:

__Mày ko nói thì ko ai nói mày cầm đầu

Sẵn có cái ghế ông thầy bảo nó đem lên phòng thiết bị, Nhi lấy hết sức đập vào đầu nó, nó ko đỡ đc vì lúc té cầu thang, cánh tay nó đã bị bong gân, cái ghế sắt đã làm đầu nó chảy máu típ tục, đúng lúc đó, Phong và Minh chạy đến, thấy sự việc như vậy, Phong ko khỏi tức giận mà vừa xem vết thương trên đầu nó vừa nói:

__Nhi, anh cho em 2 lựa chọn, 1 là chấp nhận bị đình chỉ, 2 là tự động rút khỏi trường -

Phong bế nó lên tay - nhưng anh khuyên em nên chọn lựa chọn 2 vì nếu chọn cái 1, anh ko nghĩ em sẽ sống dễ dàng trong trường một khi anh còn ở đây

Nhi tái mặt, nó hỉu mình đã phạm 1 sai lầm lớn, nó vừa cúi mặt xuống khóc vừa nói:

__Em hỉu rồi, có lẽ đã đến lúc em phải chấp nhận sự thật là anh ko hề yêu em

Nói rồi nó bỏ đi còn Phong thì bảo Minh nhanh gọi đt đưa Yến đến BV

TẠI BV:

_Cứ típ tục như vậy thì ảnh hưởng đến não mất thôi, cố gắng tránh những va chạm nha
Vị bác sĩ nói xong rồi bước đi, nó vẫn còn ngất đi, Phong, Minh và Nguyệt thở phào nhẹ
nhõm khi nó ko sao, đt của Phong reo lên, anh phải ra ngoài nghe vì sợ ảnh hưởng đến nó
đang ngon giấc. Nhưng ko may là cú đt đó là số phận trên người 2 đứa "mặt trong như đã,
mặt ngoài còn e" này. Đó là cuộc đt của cha Phong, khi nghe nó xong, khuôn mặt Phong
như ko còn sức lực, chỉ có thể nghĩ đc 1 điều duy nhất:"Hoá ra đây là nước cờ cuối cùng
của mày hả Long"

Phong bước vào phòng bệnh mà trong lòng nặng trĩu tâm sự, thấy vậy, Minh kéo Phong ra
ngoài, Nguyệt ko đi ra mà ở lại chăm sóc nó. Ra ngoài, Minh hỏi:

_Có chuyện gì vậy?

_Thằng Long đã đánh nước cờ cuối rồi, cái thằng ko ăn đc thì đập bỏ mà

_Là sao? Nó đã làm gì?

_Nó wa nhà tao mà nói hươu nói vượn về việc mở khách sạn ở Las Vegas vì nó bik cha tao
chẳng thể wa đó nên ông đã phó thác cho tao, ông đã mua vé và tao phải xuất phát ngay
ngày mai, tức chết đc

_Ông bác sĩ nói ít nhất 2 ngày nữa Yến mới tỉnh lại, giờ sao?

_Tao còn nghĩ đc gì vào lúc này nữa

Nhìn Phong đau khổ vì sắp phải xa người mình yêu mà chưa thể nói với người đó lời nào,
Minh cảm thấy đau giùm bạn mình nhưng cũng đau cho mình vì Phong ra đi, chắc chắn có
1 người sẽ phải đau mà đó lại là người anh yêu và chờ đợi đã 1 năm rồi

_Coi bộ số phận ko cho tao có đc Yến rồi

_.....Chưa chắc, nếu Yến yêu mày, cô ấy sẽ chờ đc

_Yêu? Tao còn chưa nói gì với Yến, hèn gì lúc đó Long nói có ngày tao sẽ hối hận vì đã ko
nói cho Yến bik, rõ ràng nó đã dự trù đc tình huống này

_Tính kĩ thiệt

Khuôn mặt Phong đăm chiêu thấy rõ nhưng lời ông Tâm đã nói, Phong phải nghe mà ko đc
cãi thôi, khê thở dài, Phong bước đi

HÔM SAU:

_Anh nói gì? [Nguyệt nói]

_Phong sắp phải đi Hoa Kỳ theo lệnh của cha nó

_Em linh cảm có bàn tay Long nhúng vào thì phải

_Uhm.....nó sẽ bay chuyến 3h chiều nay, anh sẽ ra tiễn nó, em có đi hok?

Nguyệt lắc đầu rồi nhìn vào Yến, Minh nói:

_Em ko hối hận sao?

_Về việc gì?

_Thì.....Phong

_Ko

_2h rồi, anh phải wa nhà nó đây

Nguyệt mỉm cười nhìn Minh, nụ cười mãn nguyện pha chút gì đó tinh nghịch, Minh chạy đi, cố giấu việc mình đang đổ mắt với nụ cười chết người đó mà thầm nghĩ:”Giờ anh mới hiểu tại sao anh ko thể quên em đc”

TẠI SÂN BAY:

_Mày nhìn lên trần chi vậy, mún lên ở với bác Dương hả?

_Điên wa’ mày ơi, nhưng ko lẽ bác ấy ko thix tao yêu con gái bác sao kà

_.....Tiếc vì trước đó ko nói Yến nghe hả?

_Uhm.....ko phải đơn thuần là ko nói mà là ko dám nói

_Sợ bị từ chối?

_Có lẽ.....

“CHUYẾN BAY ĐI.....”

_Thôi, tao đi đây

_Cần chuyển lời gì hok?

_Mày là người hiểu tao nhất, tao bik tao ko cần chuyển, mày vẫn nói ngon ơ mà, đúng hok , tao đi, bye

Nhìn Phong đi mà trong lòng Minh nặng trĩu tâm sự:”Tội nó ghê, phải xa người nó yêu.....ủa.....khoan.....phải là tội cho mấy đứa con gái bên đó sắp bị thành đồ chơi của nó í chứ nhỏ, tội nghiệp mấy con cừ non bên ấy”. Thấy thẳng bạn khuất bóng rồi, Minh mới lên xe đến BV

TẠI BV:

Vừa đến, thấy Nguyệt đang đứng nói chuyện với bác sĩ, Minh chạy vào, thấy Minh, Nguyệt nói:

_Ông ta bảo tình hình rất tốt, ko có gì đáng lo cả, vài ngày nữa sẽ tỉnh

_Uhm.....Phong đi rồi

Cả 2 đứa bước vào thang máy

_Em ko wan tâm

_Là sao?

_Thứ nhất: ko nên chạy theo một tình yêu vô vọng ; thứ 2: em đã suy nghĩ kĩ và thấy.....

_Thấy gì?

_Tình cảm 1 năm trước của anh bây giờ có còn ko?

_Là sao?

_Anh ngốc wa’

Nghe câu đó, Minh hơi bị shock, suy nghĩ một hồi, Minh nói:

_Còn

_Bây giờ vẫn vậy?

Minh gật đầu, Nguyệt nói:

_Hỏi lại lần nữa đi

Hơi bất ngờ nhưng Minh cũng lặp lại câu hỏi mà 1 năm trước, khi anh nói, Nguyệt đã từ chối:

_Nếu anh nói anh yêu em thì sao?

_Em ko thix, em mún câu hỏi khẳng định kìa

Minh cười rồi anh nói:

_Ok, anh yêu em, làm bạn gái anh đi

_Anh có nghĩ là em sẽ lại từ chối ko?

_Anh có cảm tưởng rằng mình sẽ thành công

Nguyệt nở một nụ cười típ tục, lần này Minh ko tránh né nụ cười đó nữa mà chờ đợi câu trả lời của Nguyệt:

_Cảm tưởng anh đúng đấy

_Vậy là.....

Nguyệt gật đầu, Minh ko giấu nổi vẻ vui mừng mà ôm lấy Nguyệt {đang trong thang máy mà**}. Đến phòng nó nằm, Nguyệt dừng lại, Minh hỏi:

_Em sao vậy?

_Em thấy bần cho nó

_Cũng đâu đc jì', ai mà bik Phong sẽ đi bao lâu đâu

_Uhm.....

Nói rồi, cả hai đi vào, gió trong phòng thổi mạnh, trời lại âm u khiến căn phòng có cái jì' đó ko vui, cả 2 đứa ngơ ngàng khi thấy trước mặt là.....nó. Nó đang đứng ngay chỗ tấm rèm bay mà nhìn 2 đứa, Nguyệt khẽ nói với Minh:

_Cảm giác ghê sợ này.....

Dừng lại 1 hồi, Nguyệt nói với nó:

_Mày nhớ lại rồi phải ko?

Nó gật đầu, trên khuôn mặt vẫn là cái nụ cười nửa miệng khiêu khích người khác, Minh nói:

_Phong đi rồi

_Em bik rồi, đêm wa, anh ấy đến và để lại cho em 1 mảnh giấy

Nó lấy mảnh giấy ra, xé nó làm nhều mảnh rồi cho bay theo cơn gió, nó nói:

_Nói yêu em nhưng lại bỏ đi, tình yêu đó em ko mún

Nguyệt và Minh bik nó rất mún khóc nhưng trải wa nhều chuyện, nước mắt nó đã cạn khô rồi, nó nhìn những mảnh giấy đó bay theo gió. Minh nói:

_Em sẽ chờ nó chứ?

_Gió có trở về ko mới là chuyện nhưng những cơn gió bay đi, có bao giờ thổi lại nơi mà nó đã thổi chứ

Nguyệt và Minh đều đồng ý với điều đó nhưng thâm tâm của cả 2 đều mong Phong sẽ quay về

2 năm sau đó

_YẾN.....YẾN.....YẾN.....

_Stop, đủ rồi

_Mày phải nói là: “Mày gọi tao có việc gì hok?” chứ

_Ok, mày gọi tao có việc gì hok? [Nó thở dài]

_Đương nhiên là có rồi, nếu ko tao gọi mày làm gì

_Việc gì?

_Có 1 tên con trai rất là đẹp trai mới vào trường mình đó

_Mày nói vậy ko sợ Minh ghen sao?

_Ảnh tự tin mà, tao nói, ảnh còn cười nữa, tên đó học chung khoá với anh Minh mà

_Chung khoá hả?

_Uh

Cả 2 đưa chuyển sang đề tài khác, thấy Minh chạy vào, Nguyệt nói:

_Người tự tin vào rồi kìa

_Đừng đâm thọt anh nữa, Nguyệt, em đem cái này cho cô Liên giùm anh, Yến, em đem bài luận này cho thầy Nam giúp anh nha

_Anh đang học giờ Tự nhiên với cô Lan mà [Nguyệt nói]

_Anh chưa nộp bài luận cho cô Duyên

Nó nhìn vào bài luận rồi nhìn Minh mà nói:

_Điều gì làm anh nghĩ là em sẽ đồng ý nhỉ, cá đâu có đi trên bờ đâu

_Chờ cá đi trên bờ là anh trễ giờ rồi, giúp anh đi, em sẽ có cơ hội chiêm ngưỡng tên sinh viên mới

Nguyệt đâm nhẹ vào Minh mà nói khê đủ cho anh nghe:”Anh định phá hỏng việc của nó với Phong hả?”

_Em đâu wan tâm đến tên đó

7. Chương 7 End

_Giúp anh đi, please

_Em chưa lên bàn thờ đâu mà anh nhìn em như vậy, ờ rồi, em đi

Nó cầm bài luận mà đi tìm lớp Sử Hiện Đại của thầy Nam, nó bước vào lớp đúng lúc thầy Nam đã đi đâu đó và giao lớp lại cho.....thánh thần quân. Nó ung dung bước vào như chốn ko người, ko ai nói gì vì đám con trai đang chết mệt nó còn đám con gái thì.....khỏi nói, đã từng chứng kiến sự lạnh lùng của nó mà, bỗng 1 tên nào đó hét lên, xung quanh tên đó là toàn bộ girls trong lớp:

_YẾN

Nó quay mặt lại theo hướng tiếng hét và chính nó cũng hét lên:

_ĐỨC

Nó ném bài luận lên bàn rồi bỏ chạy, cái người con trai mới vào tên Đức ấy chạy theo nó, ra tới hành lang thì coi bộ nó đã đuối sức, xuống tới cầu thang, anh chàng đó đâu cần phải đi như nó, nhảy 1 cái là xuống tới rồi, và bây giờ anh ta đang đứng trước mặt nó, cả 2 đều thở hổn hển. Nó mở lời trước:

_Sao anh lại ở đây?

_Anh mới về nước, ko ngờ lại gặp em ở đây

_Nếu bik anh ở đó, em đã ko vào

Rồi nó bỏ đi nhưng Đức thừa kinh nghiệm để đối phó mà, anh kéo tay nó lại, theo phản xạ, nó quay mặt lại and dính 1 cú kiss của Đức, nó đẩy Đức ra, anh nói:

_Rốt cuộc, em vẫn ko tha thứ cho anh

Nó lắc đầu và nói:

_Ko phải, nhưng khó để thích nghi lắm

_Chắc thầy Nam vào rồi, anh phải vào đây.....còn nữa, anh sẽ chờ cho đến khi em chấp nhận ờ việc là anh đã trở về

Đức chạy đi, mặt nó vẫn đỏ như gấc chín, nó cũng chả hiểu tại sao khi đứng trước mặt Đức, nó vừa căm ghét vừa yêu anh, và bây giờ, tình yêu đó có còn ko? Chính nó cũng hok bik

TRONG THƯ VIỆN:

_Minh.....Minh.....

_Đây là thư viện đó, em la to dzậy

_Anh gọi cho Phong nói về liên đi

_Chi?

_Ảnh hok về liên là Yến zô tay người khác đó

_Zô tay ai?

_Tên sv mới là mối tình đầu của nó đó, sau mấy năm đi Anh, bi giờ tên đó trở lại rồi, làm cách nào đó đi, tên đó mún “cua” lại nó đó, ko về kịp thì có nước húp cháo thôi nhá

_Ok, anh bik rồi

TẠI HOA KÌ:

_A lô

_Tao nè, chừng nào mày về zậy?

_Chi?

_Trả lời đi rồi tao nói

_2 ngày nữa

_Về ngay hôm nay đi

_Ừa, Nguyệt hả, sao về gấp zậy, có việc gì cần hả?

_Anh mà hok về là Yến bị cái lý do mà hồi đó em nói với anh cướp mất đó, anh liệu sao thì liệu

_Là sao?

Nguyệt kể đầu đuôi có sự cho Phong nghe, nghe xong, Phong chỉ hỏi 1 câu:

_Hồi đó khi bik anh đi, Yến có nói gì hok?

_Đại ý là nó mún coi anh có trở về ko thôi, đơn giản

_Bik rồi, zậy thôi, bye

TẠI THƯ VIỆN:

_Nó nói sao?

_“Bik rồi, zậy thôi, bye”

_Uhm

_Zậy rồi cuộc có về ko?

_Anh ko bik, ít khi nó trả lời ỡm ờ như zậy lắm

Cả Minh và Nguyệt đều lo cho mối tình gặp trắc trở của 2 đứa này, lúc thì đứa này đi, lúc thì đứa kia đi, người thì lạnh lẽo, người thì ấm áp, cứ như gió với trăng zậy, chả bik đến bao giờ mới thành dc

HÔM SAU:

_Anh đi đâu zậy Minh?

_Có thêm 1 sv mới nữa, thầy gọi anh tới phòng GV

_Lớp em cũng có thêm nữa nè

Minh kéo Nguyệt lại nói nhỏ:

_Yến sao rồi?

_Chỉ tại cái tên sv mới chết tiệt

Hiểu rõ Nguyệt đang tức, Minh ko nói gì thêm nữa, cả 3 đến phòng GV và.....hơi bị ngỡ ngàng, trước mắt họ là Phong và.....1 cô gái nữa đang khoác tay Phong. Cô ta có mái tóc ngắn màu bạch kim, gu ăn mặc khá là có phong cách, tên cô là Jane. Điềm wa 1 lượt người, ánh mắt cô ta dừng lại ở nó và thể hiện vẻ mặt ko lấy gì làm hài lòng khi có

người đẹp hơn mình. Thầy Nam giới thiệu cả 2 cho 3 người bik, Minh và Nguyệt trừng mắt nhìn Phong còn anh chỉ lảng nhìn đi chỗ khác, nó lên tiếng:

_Nếu ko có chuyện gì nữa thì em đi trước, mày đem cái “của nợ” này về lớp giùm tao

_Cô gọi ai là “của nợ”

_Tức cười, tôi chỉ nghĩ cô mà còn hok thấy sao

Nói rồi nó bỏ đi, Nguyệt nói:

_Cô tự về lớp đi bọn này hok rảnh mà hộ tống cô đi, còn nữa, bỏ cái mặt chảnh chệ đó đi, nếu ko thì sống ko yên đâu

_Em về lớp đi, anh có chuyện muốn nói với họ

Hơi ko hài lòng nhưng Jane vẫn bước đi, sau khi cô ta đi, cả 4 con mắt đầy sát khí nhìn Phong, anh nói:

_Tao sẽ giải thích, ok?

_Để em xem anh giải thích thế nào với cái “của nợ” đó

TẠI NHÀ NÓ:

_Mày mới nói cái gì?

_Có phải tại tao đâu, mà xui quỷ khiến vậy chứ

_Mày giỡn hả, 5 ngày, chỉ có 5 ngày thì làm sao Phong tỏ tình với mày đc, nhầm wa’

_Tình thế lúc đó, tao bik trả lời sao

_Tiêu rồi

Nó và Nguyệt đều suy nghĩ cách nào để thoát khỏi tình trạng very bí bách này, nhưng có nghĩ đến Tết của chả ra, cách đơn giản nhất là Phong chấp nhận nó và bày tỏ với nó nhưng ai bik chuyện gì sẽ xảy ra chứ. Suy nghĩ 1 hồi, nó đưa ra quyết định cuối cùng:

_Tao nghĩ chắc Phong ko chịu nổi cú shock này đâu, mặc kệ, tới đâu thì tới

_Cái tính bất cần đời của mày trời dậy rồi sao?

_Có lẽ

TRONG KHI ĐÓ, TẠI NHÀ PHONG:

_Mày tính sao?

_Tao cũng chả bik nữa, đúng là shock thiệt

_Tao cũng bất ngờ chứ nói chi mày

_Hóa ra việc cô nàng trốn tránh tình yêu của tao là vì lý do này

_Mún bầm thẳng kia thành trăm mảnh hả?

_Bầm đc cũng bầm, vấn đề là Nguyệt đã nói tên đó ko cố ý, mún bầm là bầm đám bạn của nó áh

Phong im lặng nhìn ra cửa, chả thể nói gì đc, Phong bik mình yêu Yến, thậm chí yêu rất nhiều, đến nỗi có thể từ bỏ tất cả nhưng nhớ lại câu chuyện mà Nguyệt kể, Phong hơi shock, vấn đề ko phải là anh chấp nhận hay ko mà điều quan trọng là nó có chấp nhận anh, vượt

wa tất cả mặc cảm ko. Phong bik nó và mình cần thời gian suy nghĩ kĩ, cần thời gian để nó có thể khóc, có thể nói hết lòng mình ra với anh bằng chính tính cách thật của nó chứ ko phải như lúc mất trí nhớ, đt reo:

_A lô

_Phong hả, có chuyện rồi

_Chuyện gì? (anh trả lời bằng cái giọng chán đời)

_Nó cá cược với Đức là trong vòng 5 ngày, nếu anh ko nói hết tình yêu của anh cho nó thì...

_Thì gì? (Giọng nói có sức sống hơn rồi)

_Thì nó sẽ làm vợ chưa cưới của Đức chứ thì gì, anh liệu mà suy nghĩ cho kĩ câu hỏi kia đi để còn đối phó với tên sv mới chứ, cứ án binh bất động zậy thì.....

Im lặng 1 hồi, Phong bik mình ko cần thời gian để suy nghĩ, cái anh cần chỉ là thời gian cho nó, anh nói:

_Anh có câu trả lời rồi, mai lên căn teen đi, anh sẽ trả lời em

_Ok

Cúp đt xong, Minh hỏi:

_Sao lạ zậy?

_Uhm, đúng là lạ thật

Phong ko nói gì thêm mà nhắm mắt lại suy nghĩ, anh bik quyết định của mình là đúng, bởi vì anh.....

TẠI CĂN TEEN:

_Zậy câu trả lời của anh là gì?

_Bây giờ, đối với anh, anh ko thể thiếu Yến dc nhưng anh ko có tư cách để giữ cô nàng bên mình, đơn giản là bởi vì anh còn vương Jane

_Sao cô ta dai thế? Vấn đề là anh đồng ý chấp nhận những chuyện đó

Khẽ gật đầu, Nguyệt nhìn Phong bằng ánh mắt nghi hoặc, ánh mắt Phong lúc này cho thấy rõ ràng anh ko hề nói dối, điều đó phần nào làm Nguyệt an tâm nhưng có cái gì đó làm cô thấy lo sợ nhưng Nguyệt lại ko rõ đó là cái gì. Đang suy nghĩ, “cái thứ” mà tụi nó cho là 1 “cục nợ” ấy đi ra ôm chầm lấy cổ Phong, mắt anh vẫn nhắm chiêu suy nghĩ mà chẳng buồn trả lời Jane, vừa lúc đó, nó đi ra (dĩ nhiên là tay của Jane vẫn còn trên cổ Phong), Nguyệt đỏ mặt hột hột, Minh ko nói gì, cuộc tình tay ba đã có mặt đủ cả ba, ai chen vào là hơi căng àh. Nó ko nói gì mà lẳng lặng đến bàn đằng sau ngồi, dưới sự chứng kiến của Phong, Minh và Nguyệt, người ngồi ở bàn sau đó là Đức và nó. Cả 3 đứa lúc này đều có chung 1 ý nghĩ: “Yến đã buông xuôi rồi sao?”. Mọi chuyện nếu dừng lại ở đó thì t/g chẳng phải nói nhieu, vấn đề là Phong và Đức đang nhìn nhau như kẻ thù còn nó thì vẫn ngồi uống nước trước những ánh mắt ngưỡng mộ (vì cách ăn mặc teen nhieu thứ mà tạo hóa ban cho nó từ khi mới sinh 2 chàng hotboys) và ganh tỵ của đám girls, những ánh mắt này đã dạy nó cách phải

bik bình tĩnh. Nhờ vậy, nó ko hề cảm thấy khó chịu khi cả 2 thằng con trai đang trừng mắt nhau zì nó. Còn “cục nợ”? Jane đang nghiêng răng nhìn nó zì cô cảm thấy trái tim Phong ko có chỗ cho mình là vì nó, Minh và Nguyệt thì chỉ còn nước im lặng chứ chả thể nói gì đc trước những ánh mắt như vậy

TRONG HÀNH LANG CẦU THANG:

_Mày nghĩ mày đang làm gì vậy? [Nguyệt chất vấn nó]

_Làm gì là làm gì? [nó trả lời bằng thái độ hồ hững, bất cần]

_Mày đùa giỡn zới tình cảm của cùng lúc 2 thằng con trai mà coi đc sao

Nó quay lại nhìn thẳng vào Nguyệt và nói:

_Tao ko đùa giỡn với ai cả, mày nên cẩn thận lời nói của mình đi

Chơi với nó đã 4 năm, chưa bao giờ Nguyệt thấy nó nói zới mình như vậy, cô bik nó đang ko đc zui nhưng vẫn phải hỏi:

_Vậy thì sao mày lại.....

_Chỉ là tao đang ko còn lối thoát, bế tắc với mọi việc, đg cùng rồi, còn bước đi đc nữa sao

_Sao mày ko nghĩ là mày sẽ thắng Đức?

_Linh tính ko bao giờ phản bội tao, nó mách bảo tao ko thắng đc

Ánh mắt nó lúc này buồn hơn bao giờ hết, Nguyệt chỉ ước cho con bạn mình tìm đc hạnh phúc nhưng sao điều ước đó lại xa vời đối với nó như thế, 1 bờ vai để nó gục đầu vào khóc cũng ko thể, đc này mất kia, tạo hóa cho nó vẻ đẹp của người con gái nhưng cướp mất đi tình yêu của nó. Giọt nước mắt nó đã cạn khô, ko thể khóc đc nữa, Nguyệt chỉ còn bik ôm mặt khóc cho con bạn, thầm mong mọi việc đừng như linh tính của nó mách bảo. Thấy Minh tới, nó bỏ đi, thấy Nguyệt khóc và đọc đc nét buồn trong ánh mắt nó, Minh ko nói gì thêm mà kéo đầu Nguyệt vào lòng mình, nó nhìn cảnh đó mà cười buồn 1 cái rồi bước đi.

Đã bao lần nó ước mình đc như vậy nhưng tạo hóa lại rất công bằng, cho nó cái này thì lấy đi của nó cái khác, định mệnh trớ trêu

Đã trải qua 4 ngày kể từ ngày nó cá cược zới Đức, chỉ ngày mai nữa thôi, cuộc đời nó sẽ đc quyết định, người yêu nó và người nó yêu, sẽ có 1 người thua cuộc

_Yến, mày đang nghĩ gì vậy?

_Nghĩ về vợ thôi, mà sao mày lại ở đây?

_Tìm mày và mún mày hy vọng

_Hy vọng gì?

_Hy vọng hoàng tử sẽ tới và cướp mày đi

_Có chuyện đó, tao mới thấy lạ lun

_Mày ko tin phép màu sẽ xuất hiện sau

_Càng nói càng lạc đề, có phép màu thì tao đã ko như vậy rồi

.....

_Mày bik sao tao ko hy vọng ko?

_Sao?

_Hy vọng càng nhiều, thất vọng càng đau, tao đã từng như vậy, tao ko mún lại đi vào vết xe đổ hồi đó

_Phong đã chấp nhận mày, Phong sẽ giúp mày mà

_Bộ mày nghĩ cuộc đời dễ dàng vậy sao? Có lẽ cuộc đời mày như vậy nhưng cuộc đời tao ko như thế, mà thôi, xin lỗi vì đã nặng lời với mày

Nó ngồi xuống bên cây đàn trong phòng nhạc và đàn 1 khúc nhạc rất hay nhưng.....dù là người ko bik nhạc cũng có thể thấy đó là 1 khúc nhạc buồn da diết, mỗi một nốt nhạc ngày càng nặng nề, buồn bã hơn, Nguyệt nói khi nó bỏ tay khỏi phím đàn

_Tao nhớ đây là khúc nhạc trong 1 bản nhạc mà đoạn cuối là đoạn nhạc rất vui và rất hay, sao mày ko đàn lun đoạn đó

_Kết thúc 1 bản nhạc, kết thúc 1 câu chuyện đều phải là hạnh phúc sao, cái kết cực đau khổ sao ko phải là kết thúc những thứ hảo huyền đó

Nguyệt im lặng nhìn nó, Nguyệt bik nó đang chán chường và dù có dùng cách gì cũng ko thể kéo nó lên từ cái hố sâu tuyệt vọng đó ngoài Phong nhưng Nguyệt cũng như nó đều có linh cảm ko lành

HÔM SAU:

_Ngày anh chờ đến rồi, anh ko nghĩ em sẽ thắng

Đức lên tiếng với cái giọng đắc thắng đó là lẽ đương nhiên, đồng hồ bây giờ là 2h chiều mà Phong thì ko thấy từ sáng đến giờ, Nguyệt bắt đầu lo sợ, còn Minh thì liên tục gọi điện cho Phong nhưng đt thoại của anh lại khóa, có lẽ bao nhiêu lời nhảm cũng ko thấy hồi âm. Bộ mặt nó vẫn bất cần như vậy, **NÓ ĐÃ CHẤP NHẬN ĐỂ SỐ PHẬN SẮP ĐẶT**

_Làm sao đây?

_Anh sẽ đi tìm Phong xem tên Đức đó có giở trò gì ko, em ở lại nha

_Bằng mọi giá phải tìm đc đó, nếu ko.....

Nguyệt nhìn nó ái ngại, Minh chạy ra khỏi trường, tất cả đều đang đặt dấu chấm hỏi, rốt cuộc Phong đang ở đâu

Phong đang ở đâu????????????????????

Ở nhà Jane, cô gái này đã bik chuyện cá cược và dĩ nhiên quyết tâm phá cho bằng đc

_Sao em nói mẹ em đang bệnh nặng ở nhà?

.....

_Anh chạy từ sáng giờ chỉ vì em nói ba em mún ăn món Trung Quốc

.....

_Và kết cuộc, ba mẹ em vẫn đang khỏe và đang làm việc chung với cha anh tại công ty

.....

_Rốt cuộc em mún làm gì?

.....

_Em ko nói thì anh đi đây, anh trễ tiết buổi sáng rồi

.....Anh lo sợ cô gái kia thoát khỏi tầm với của mình sao

Jane nói trong nước mắt, Phong vẫn bước đi. Đường như đã quá sức chịu đựng, Jane ôm lấy Phong từ đằng sau. Bước chân của anh đã dừng lại, anh nói:

_Buông anh ra đi Jane

_KO, EM KO BUÔNG, EM CÓ GÌ THUA CÔ ẤY CHỨ? TẠI SAO NGƯỜI ANH CHỌN KO LÀ EM?

_Bởi vì.....anh.....

_EM KO MÚN NGHE

Jane buông tay ra rồi gục mặt xuống khóc, Phong ngồi xuống an ủi cô

Cùng lúc đó, nó và Nguyệt đang có cuộc tranh cãi hơi bị gay gắt:

_Bộ mày mún làm vợ chưa cưới của Đức sao?

_Ko

Nó trả lời 1 cách dứt khoát, điều đó đã làm Nguyệt tức điên lên

_Zậy sao mày ko đi tìm Phong?

_Ko thix

Giọng nói ko hề do dự

_Rốt cuộc mày đang nghĩ gì trong đầu?

_Nghĩ gì hả? - nó ngẩng mặt lên nhìn Nguyệt - Tao cũng chẳng bik, chỉ bik rằng tao đang mún buông xuôi tất cả

Đến lúc này là pó tay

_Mày có yêu Phong ko? - Nguyệt hỏi nó với giọng nghiêm túc

.....

Nó thở dài khi nghe câu hỏi đó rồi quay qua nhìn Đức đang bị đám con gái bu quanh mà nói

_Có

_Zậy mày còn ở đây làm gì?

.....

Nguyệt ngỡ ngàng khi thấy nước mắt nó rơi xuống

_Nếu tao ko ở đây thì ở đâu, rõ ràng là tao ko xứng với anh ấy

Nước mắt nó rơi ra ngày càng nhiều

_Yến, nghe tao nói nè, ngẩng mặt lên

Nó ngẩng mặt lên, trước mặt Nguyệt, nước mắt nó vẫn rơi nhưng khuôn mặt trở nên vô cảm, cứ như.....1 con búp bê vậy, Nguyệt nói

_Vấn đề ko phải là xứng hay ko, mày yêu Phong, Phong cũng yêu mày, tại sao 2 tụi bây cứ vì những chuyện này mà làm cản trở chứ

.....Tao ko thể mà.....

Nó nói trong nước mắt, những giọt nước trong veo như thủy tinh cứ lần lượt rơi xuống

__Mày có thể, Phong ko ngại mày, anh ấy chấp nhận mày, làm ơn đi Yến, đừng làm Phong đau khổ nữa, anh ấy yêu mày thật lòng đó, tại sao mày cứ để số phận sắp đặt cho mày

.....

Dù nói gì đi nữa, khuôn mặt nó vẫn vô cảm như vậy, Nguyệt nói:

__Những gì cần nói, tao đã nói hết rồi, làm ơn để trái tim mày lên tiếng đi

.....

Nó nhìn Đức rồi nhìn ra cửa

Có chuyện này chắc pà kon hok tin wa' nhưng 1 số người từ khi sinh ra đến lúc học tiểu học, cụ thể là năm 6 tuổi, hoàn toàn ko nhớ gì về người thân của mình, quá khứ của mình, có chăng cũng chỉ là mơ hồ, trong đó có Yến. Nó ko nhớ gì về tuổi thơ của mình, đôi lúc nó hỏi: "Anh ấy là ai?" mặc dù đó là anh hai của nó đã sống với nó từ hồi nhỏ.

Và...nó cũng ko nhớ cả chuyện nó đã từng gặp "người đó"

Năm nó 5 tuổi, trong 1 lần đi lạc mẹ, nó đã đến 1 nơi mà đối với nó là rất xa lạ. Đó là 1 khu phố yên tĩnh, nắng chiếu xuyên wa kẽ lá. Lúc đó, tâm hồn trong sáng của 1 đứa trẻ thơ đã buộc nó phải khóc. Đúng lúc đó, 1 người con trai với mái tóc màu nâu nhạt nhìn nó rồi bước đến gần xoa đầu nó và nói:

__Em sao thế? Sao lại khóc?

Đó là 1 người con trai có khuôn mặt rất đẹp, bất giác, nó ôm chầm lấy người đó và khóc òa lên, vừa khóc, vừa nói:

__Em....em....bị...lạc....

Người con trai đó vỗ về nó và nói:

__Nhà em ở đâu, nhớ ko?

__Em tên gì?

(Mới 5 tuổi mà bảo người ta nói tên, tên đó ko bik rằng đứng trước mình là kẻ có trí nhớ tồi nhất thế giới thì phải)

__Thôi, đến nhà anh đi, anh nhờ cha anh tìm cho

Trẻ thơ non nớt ko hiểu chuyện đã nghe theo và đi cùng tên con trai đó. Nhà của người đó là 1 ngôi nhà rất đẹp, cao, to và có 1 vườn hoa thơm ngát trước nhà. Nước mắt nó ko còn rơi nữa (dễ dụ ghê), 1 bông hoa đẹp đẽ ngắt ra và cài lên đầu nó. Nó nín khóc và nở 1 nụ cười còn tươi hơn nắng mặt trời (dù lúc đó phải nói sự thật phũ phàng là nó xấu còn hơn Chung Vô Diệm)

__Ừa, sao con ở đây, còn cô bé này là ai?

__Cô bé này bị lạc cha àh, cha giúp con tìm mẹ hoặc cha của cô bé đi

__Nhờ cô bé tự động ra khỏi nhà thì bik đường nào mà kiếm

_Cô bé này chắc chỉ 5 tuổi với cái trí nhớ đến nỗi ko nhớ đc tên mình thì cha nghĩ cô bé tự xỏ đc đôi giày dây này sao, giày phức tạp thế này chỉ dùng ra ngoài thôi nên chắc chắn có người mang giày cho cô bé rồi dắt cô ra ngoài

_Chẳng ai nghĩ con là thằng bé 6 tuổi cả, bik rồi, để cha nhờ người tìm

_Cảm ơn cha

Vừa quay lại, cậu bé “thần đồng” đã phải hét lên:

_Ê...Cái đó ăn ko đc

Nó đang “gặm” 1 cành hoa, cậu đến lấy bông hoa ra khỏi miệng và dắt nó vào nhà, đưa cho nó 1 bịch bánh và nói:

_Bộ em đói đến mức phải “gặm” hoa sao?

Nó ôm lấy cậu bé và.....kiss vào môi cậu (rõ đáng thương, trẻ con bi giờ thật là.....) rồi nó nói:

_Zậy thì anh mới quay lại mà

Cậu bé cười, cha cậu bước vào, nói:

_Tìm thấy rồi

Một người đàn bà chừng 30 hay 33 tuổi ji’ đó, chạy đến ôm lấy nó. Vừa cảm ơn cha của cậu bé xong, định dắt nó về thì....nó khóc òa lên, cậu bé kiss vào má của nó trước ánh mắt ngỡ ngàng của mẹ nó và của cha cậu bé rồi cậu nói:

_Uhm.....xem như anh đáp lại cái hồi nãy, anh và em sẽ còn gặp lại nhau mà

_Thật ko?

_Thật

Mẹ nó dẫn ra đến cửa, nó ngoáy đầu lại hét:

_Em nhớ rồi, em tên Yến, anh tên ji’ zậy?

Giọng nói của cậu bé xa dần nhưng nó vẫn nghe rõ:

_Phong

Vấn đề là nó đã ko còn nhớ ji’ cả nhưng Phong còn nhớ vì cô bé Chung Vô Diệm ngày nào là mối tình đầu của anh mà

Nó sẽ chọn lựa con đường nào?

_Đi đi Yến, đừng để con tim phải đau khổ vì quyết định hôm nay của mày, đừng để cái quyết định của mày làm đau khổ trái tim của cả 3 người

Tất nhiên nó hiểu 2 trong 3 trái tim đó là Phong và nó, nếu nó chọn Đức, nó sẽ rất đau vì ko đến đc với người mình yêu, Phong cũng zậy, trái tim còn lại là Đức, ko người nào muốn thấy cảnh người mình yêu phải khóc và anh cũng zậy. Ko còn chút nào do dự trong nó, nó chạy, chạy đi thật nhanh ra cửa trước ánh mắt của bik bao nhiêu đứa. Nguyệt rất zui vì điều đó, cô lặng lẽ đến bên Đức mà nói:

_Ko tiếc sao?

_Hòn ngọc phải đc đặt đúng chỗ của nó thì mới sáng đc, có nítu kéo cũng ko đc jì', chỉ bằng cho tôi thấy nụ cười của cô ấy còn hay hơn

_Anh là 1 người con trai tốt và tôi nghĩ nó hiểu điều đó

_Cám ơn

Nói rồi, anh bỏ đi, hóa ra chính anh là người tạo điều kiện cho nó, zậy mà trong phút chốc, nó đã định buông xuôi tất cả

TẠI NHÀ JANE:

_Em đừng khóc nữa có đc ko?

_Chỉ cần anh ở bên em thôi, em chỉ cần điều đó thôi

Khẽ thở dài, Phong nói:

_Em ko cảm thấy đáng sợ khi ở cùng 1 người ko hề yêu em sao?

_Ko, chỉ cần người đó là anh thôi, em sẽ làm cho anh phải yêu em

_Xin lỗi, anh ko thể

Vừa bước ra cửa, Jane đã hét toáng lên:

_CÒN VẾT SẼO NÀY THÌ SAO?

_Anh sẽ chịu trách nhiệm nhưng ko phải theo kiểu ép buộc này

_Anh.....ác.....lắm.....-cô nói trong nước mắt

_Anh tin là em sẽ tìm đc người con trai khác và.....đó ko phải là anh

Phong bước đến, khẽ vuốt tóc Jane rồi kéo đầu cô vào lòng mình mặc cho những giọt nước mắt của cô đang tuôn rơi vì yêu anh

Cùng lúc đó, nó đang chạy, chạy mà ko bik điểm đến là ở đâu, ko có sự khởi đầu, ko có sự kết thúc, nó ko thể xác định đc điều jì'. Chỉ duy 1 điều nó bik, đó là nó yêu Phong và nó ko thể mất anh đc. Bỗng 1 giọng nói vừa lạ vừa wen hét lên:

_Yến, Yến làm jì' ở đây zậy?

Nó quay mặt lại và người đứng trước mặt nó là....Jack. Nó hỏi:

_Sao Jack lại ở đây zậy?

_Cô em sinh đôi của mình đột nhiên mất tích sau chuyến đi Las Vegas với cha mình.

Theo mình bik thì nó về VN với 1 thằng con trai, cha mình bảo mình phải tìm cho đc nó.

Mà sao Yến lại chạy nhanh zậy

Nó bật khóc rồi nói:

_Mình ko bik, mình...mình sắp mất người mình yêu rồi

_Là sao?

Nó kể lại mọi việc, kể cả người con gái tên Jane, Jack nghe xong thì vỗ trán rồi nói:

_Theo lời Yến kể thì đó là em gái mình đó

Đời lắm chuyện bất ngờ nhưng điều này thực sự làm nó sửng sốt và ko bik nói jì' cả, Jack nói típ:

_Dù ko cam tâm nhưng.....mình sẽ giúp Yến, lần trước nó có zề đây zới mẹ mình và mẹ mình có mua một căn nhà ở đây. Có lẽ nó đang ở đó, Yến lên xe đi, mình tới đó thử. Bik đâu.....nó đang cố gắng níu kéo người con trai.....ko thuộc zề nó ở đó thì sao Miệng thì nói zậy chứ thực sự Jack đang cố xem giữa lí trí và tình cảm bên nào thắng nhưng thực sự nhìn thấy nó khóc, anh cũng có chút mềm lòng và....anh sẽ giúp nó đây tập cuối đây các bạn ơi

Định mệnh sẽ sắp đặt mọi việc như thế nào?

Trên đường đến nhà của Jane, Jack đã hỏi nó rất nhiều, hỏi về mọi thứ, về Phong và cả về tình cảm của nó hiện giờ. Nghe xong, anh chỉ nói:

_Jack chỉ hy vọng Yến đc hạnh phúc và.....-anh vừa xuống xe vừa nói-mong rằng ta vẫn còn là bạn

Một lần nữa, nó lại làm tổn thương thêm 1 trái tim của 1 tên con trai, nó nói:

_Mãi mãi là bạn, Yến rất cảm ơn về tất cả những gì Jack đã làm cho Yến

Jack nhìn nó và nở 1 nụ cười, tuy buồn nhưng rất đẹp. Trước mặt nó bây giờ là 1 ngôi nhà sơn màu xanh lá cây, cái màu của hy vọng

_Mong rằng người Yến tìm sẽ ở trong ấy

Jack nói rồi bước đến bấm chuông nhưng ko thấy ai ra mở cửa. 1 lần, 2 lần.....Cuối cùng, anh mở cửa thẳng, cũng may là cửa ko khóa. 1 điều ko ai mong mún sẽ xảy ra, trong căn phòng đc sơn màu vàng, Phong vẫn còn đang ôm lấy Jane an ủi, cả anh và Jane đều ko để ý tiếng chuông cửa. Cảnh tượng trước mắt khiến nó ko bình tĩnh đc, nó vụt chạy đi ko nói 1 lời. Tình cảm dành cho nó khiến Phong ko thể đứng yên đc nữa, anh chạy theo nó mà ko quên ngoáy đầu lại nhìn Jack. Còn Jack? Anh ko nói gì, lúc vừa nhìn thấy Phong, anh có 1 cảm giác rằng nó sẽ hạnh phúc khi ở bên người con trai đó. Anh quay lại nhìn đứa em sinh đôi của mình, cô đang khóc, Jack bước lại bên Jane nói:

_Đừng tranh giành những thứ mà ngay từ đầu đã ko thuộc zề mình

.....Nhưng.....

_Nếu anh giành đc thì đã giành rồi, nhưng cố mấy cũng ko đc

.....

_Ít ra em cũng ko thấy tội lỗi khi lừa anh chàng đó bằng vết sẹo giả này

_Hả.....Sao.....sao anh bik.....?

_Anh là anh em mà

_EM KO CAM TÂM

.....Đành zậy thôi, thà em nhìn người mình yêu hạnh phúc bên người khác còn hơn nhìn thấy người mình yêu đau khổ, ủ rũ bên mình, đúng ko?

.....Câu đó giống như anh đang tự nói zới mình wa'

_Zậy sao?.....

Trong lúc đó, Phong zẫn miệt mài đuổi theo nó, anh kéo tay nó lại, những giọt nước mắt rơi ra từ khuôn mặt nó khiến anh dù ko làm ji' sai cũng có cảm giác tội lỗi. Nó giựt tay mình ra khỏi tay anh rồi gào trong nước mắt:

_Anh chạy theo em làm ji' chứ?

_Yến, nghe anh nói đi.....

_Em ko nghe

Nó cố giật người mình ra khỏi Phong nhưng vô ích, rõ ràng anh mạnh hơn nó. Chuyện ji' đang xảy ra? Ko gian đường như đang im lặng. Vì sao? Phong đang kiss nó, đó là câu trả lời. Sau nụ hôn đó, nó im lặng ko nói ji' mà chỉ lẳng lẳng lau nước mắt, những giọt nước mắt có thể làm bất cứ ai mềm lòng. Phong nói:

_Giờ thì làm ơn nghe anh giải thích đi

.....

_Những ji' em vừa thấy ko phải như em nghĩ đâu, anh thề đó

_...Anh trả lời em đi: Anh có yêu em ko? Em cần bik câu trả lời ngay bây giờ

_Có

Câu trả lời ko chút do dự của Phong khiến nó bình tâm hơn nhưng nó vẫn hỏi:

_Tại sao?

_Yêu em cũng cần lý do sao?

_.....Anh chấp nhận yêu 1 đứa ngang tàng, hiếu thắng, trẻ con...v...v...và nhất là đã ko còn.....

Nói đến đây nó ko thể nói tiếp đc, Phong ôm nó vào lòng rồi nói:

_Anh chấp nhận tất cả, anh yêu em, những điều đó đâu thay đổi đc tình cảm của anh dành cho em

“Ấm áp quá, yêu một người là vậy sao, nếu zậy.....”:

_Em Yêu Anh!

—————THE END—————

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dinh-menh-em-phai-yeu-anh>